

**Aanvulling op
'Meedoen met het Verhaal van God'**

Inhoud

1. Jacob in Bethel	2
2. Ruzie: hoe komt het weer goed? (Jacob en Ezau)	5
3. Daniël	9
4. Dromen van vrede (Micha)	12
5. Sinterklaas en Advent: een verrassing en een geheimpje	15
6. Zacharias en Johannes de Doper	18
7. Zacheus	20
8. Samen delen	23
9. Palmzondag: feest, ook al begrijp je het nog niet helemaal!	27
10. Het verhaal van Pasen.	30
11. Petrus en Jezus weer goed	33
12. De Kamerling	36
13. De droom van Petrus	39
14. Paulus in de gevangenis	42

1. Jacob in Bethel

* Vooraf.

Je zou kunnen beginnen met stil te staan bij hoe het is als je iets verkeerd gedaan hebt. Dan zou je eerst eens kunnen nagaan, wat je allemaal voor verkeerde dingen kunt doen.

Bijv. iets van iemand kapot maken, of stiekem op iemands kamer komen. Of iemand een klap geven. Stel, dat je dat gedaan hebt zonder dat iemand daarbij was. Kun je bedenken hoe hij zal reageren als hij er achter komt? Als je dat van te voren bedenkt, wat zou je dan doen? Alles verbergen, zodat de ander het niet ziet? Er gewoon een beetje bij blijven en net doen alsof je het niet gedaan hebt? Of zou je weg lopen, omdat je bang bent dat de ander boos op jou zal zijn. Is daar verschil tussen iemand die vreemd is, of iemand die een vriend van je is?

Dit bovenstaande kun je natuurlijk ook letterlijk doen door iets van een medevrijwilligster (als die er even niet bij is) te pakken en stiekem in je zak te stoppen (bijv. iets van een papier of pen). En dan ergens in een hoekje afwachten, wat er gaat gebeuren en welke reactie er komt. Vervolgens kun je dan heel hard weglopen, omdat je bang bent voor straf. Aan de groep kun je dan vragen hoe het verder moet. Zeker het aspect, dat een vriend nooit helemaal echt boos zal zijn en dat je het ook wel weer goed kunt maken.

Je kunt het ook doen in de vorm van een verhaal van Kees, die fijn bij zijn vriendje speelt. Zijn vriendje heeft heel mooi speelgoed gekregen, bijv. een heel mooi autootje. Kees is jaloers en heeft het autootje stiekem in zijn zak gestopt, toen zijn vriendje even naar de WC was. Toen hij terug kwam, zocht hij het autootje en kon het nergens vinden. Hij vraagt aan Kees of hij het misschien heeft. Kees zegt van niet. Even later zegt Kees: "ik moet nu naar huis, anders wordt het te laat." Thuisgekomen vraagt zijn moeder of het leuk was bij Jaap. Kees vertelt van het prachtige autootje, maar vertelt natuurlijk niet dat hij het meegenomen heeft. Dan brengt Kees het autootje op zijn kamer en verstopt het in de kast. Als hij naar beneden komt, hoort hij dat de telefoon gaat. Zijn moeder pakt de telefoon op. Kees hoort haar praten: "autootje?...

weg?...Kees meegenomen... dat kan toch niet waar zijn? Jij bent nu heel erg boos op Kees? .... Ja ik zal met hem praten!!!!"

Kees blijft stokstijf staan als hij dit allemaal hoort, hij wordt bang en steeds banger. O, wat gaat er nu gebeuren? Jaap is boos!!! Ja, dat kan hij wel bedenken. Maar, nu is zijn moeder ook vast heel erg boos. Die wil vast niets meer van hem weten! Wat moet ik nu doen? Hij wordt zo bang en hij wil weglopen. Waar kan hij heen? Hij rent door de achterdeur naar buiten en gaat in een hoekje van de tuin zitten. Zo kan niemand hem vinden. Hij vindt het heel erg wat er gebeurd is. Jaap boos. Nou, dan heeft hij geen vriendje meer. Maar nog erger is dat zijn moeder boos is. Nu kan hij ook niet meer in huis komen. Hoe moet dat nu?

Kees gaat in een hoekje zitten en trekt zijn trui over zich heen. Nu kan hij niets meer zien en nu hoopt hij ook dat niemand hem kan zien.

Ondertussen zoekt Kees' zijn moeder naar Kees. Wat denk je? Is ze boos op Kees? Ja, natuurlijk vindt ze het niet leuk wat Kees gedaan heeft. Maar, ze kan het ook wel een beetje begrijpen, dat Kees dat autootje wel graag wil hebben, omdat het zo'n mooi cadeautje is. Maar, zo kan en mag het natuurlijk niet. Wat denk je? Blijft zijn moeder lang boos op Kees. Nee natuurlijk, want ze is zijn moeder en ze houdt veel van hem. Ze roept: "Kees, waar ben je? Kom maar beneden!" Maar Kees is helemaal niet op zijn kamer. Moeder wordt zelfs een beetje ongerust. Waar is Kees nu? Ze loopt door het hele huis, en gaat ook voor het raam staan kijken. Eerst voor op straat. Geen Kees. Dan achter naar de tuin. En daar ziet ze Kees zielig in een hoekje gedoken, de trui over zich heen getrokken. Moeder begrijpt het wel: Kees is bang. Bang voor straf. Niet alleen voor Jaap, maar ook voor zijn moeder.

Dan gaat ze naar hem toe. Gaat naast hem op de hurken zitten, legt een arm om zijn schouder en

zegt: "Kees, kom maar naar binnen". Kees roept: "ben je dan echt niet boos? Ik heb toch iets heel verkeerd gedaan?" "Ja", zegt zijn moeder, "natuurlijk was het verkeerd om dat autootje mee te nemen. Dat was van Jaap. Maar daarom hoef je toch niet bang voor mij te zijn? Ik ben toch je moeder? Ik hou toch van je, ook als je iets verkeerd hebt gedaan? En als je iets verkeerd hebt gedaan, dan kan ik je toch ook weer helpen om het goed te doen?"

Vergeet het nooit: ik hou altijd van je, wat er ook gebeurt.

Kees wordt er blij van. Hij is nog wel een beetje bang voor Jaap. En hij heeft natuurlijk echt wel iets verkeerd gedaan, maar zijn moeder is niet boos op hem. Die is er altijd om hem te helpen. Daar wordt hij blij van.

Samen gaan ze naar binnen en komt het vast wel weer goed.

Zo gaat het ook een beetje met het verhaal van Jacob. Luister maar.

Vertelling. (Gen. 28)

Weet je nog wat Jacob gedaan heeft? Het cadeau van God voor Ezau heeft hij stiekem ingepikt. Het cadeau, dat zijn vader Izaäk aan hem mocht geven. Dat cadeau was, dat God altijd zou zorgen, dat het goed met hem gaat. Het cadeau, dat Izaäk met zijn hand op het hoofd van Ezau aan Ezau mocht geven. Maar, Izaäk was blind en kon niet zo goed zien. Daarom had Jacob zich stiekem een beetje verkleed als Ezau, en had hij ook geprobeerd om een beetje net zo te praten als Ezau.

Ja maar, dat was toch wel een beetje gemeen. Het cadeau was niet voor Jacob maar voor Ezau. En toen Ezau bij Izaäk kwam werd hij natuurlijk heel erg boos. Op wie denk je? Op Jacob natuurlijk. Nou, en wat gebeurt er met Jacob?

Jakob is niet eerlijk! Jacob wordt bang. Bang voor Ezau, die natuurlijk heel boos is, bang voor zijn vader, die natuurlijk ook boos is, en ook een beetje bang voor God. Want Die vindt dat vast ook niet zo leuk. En dan kun je wel zo'n mooi cadeau hebben, dat God altijd voor je zorgt, maar als je dan niet eerlijk bent, dan werkt dat cadeau vast ook niet. Dan zal God vast ook niet voor me willen zorgen, denkt Jacob.

Jakob loopt weg. Hij gaat op de vlucht. Hij is zo bang voor straf! Hij gaat ver weg in zijn eentje. Hij heeft al een heel eind gelopen, als het avond wordt. Nu moet hij toch ergens slapen, maar er staat nergens een bed. Wat moet hij nu? Hij gaat zomaar op de grond liggen, en zoekt een steen op voor zijn hoofd, als kussen. Hij is een beetje zielig en een beetje bang. En het mooie cadeau van God? Daar denkt hij helemaal niet meer aan: hij is bang! Hij probeert te slapen. Hij droomt. En dan is het net alsof er in de donkere lucht een deur open gaat. Het is ineens een helder licht. Er komt een ladder van boven. En daar komen allemaal lichtjes langs naar beneden. Ze lijken wel op mensen. "Wij komen van God", zeggen ze. "Je hoeft niet bang te zijn, en ook niet meer zo alleen, want wij zijn er ook nog." Dan hoort hij ook nog een stem. God zegt: "Jakob, jij hebt iets verkeerd gedaan! Maar Ik hou toch van je. En Ik loop niet bij je weg! Het mooie cadeau mag je toch houden, want Ik hou van alle mensen. Ook al hebben ze verkeerde dingen gedaan. Ik zal altijd bij je in de buurt blijven. Ik zal je helpen met alles wat er gebeurt."

Jakob schrikt wakker. Het is een droom. Maar toch wordt hij er blij van. God zorgt voor hem en Hij is niet boos meer. Dan hoeft hij ook niet meer bang te zijn.

Hij pakt de steen, die zijn kussen was, en zet hem rechtop neer. Hij zegt: "dit vergeet ik nooit weer. God is altijd bij mij, en dan hoef ik nooit meer bang te zijn. Dus telkens als ik die steen zie weet ik het weer: Hier heb ik iets van God gezien." Bethel heet de plaats.

* Na de vertelling.

Je zou nu aandacht kunnen geven aan hoe dingen weer goed komen, als je iets van iemand

gepakt hebt en als je echt bang bent, omdat de ander boos is. Je kunt het eerste voorbeeldje uit de inleiding uit spelen. Je kunt het ook hebben over als je bang bent in het donker. Maar, als er iemand bij je is ben je niet zo bang meer. Daar kun je het ook over hebben. Tot slot kun je nog even noemen, dat je nooit bang voor God hoeft te zijn, ook al heb je iets gedaan, dat niet goed is. Hij blijft altijd bij je. Samen kun je dan ook bidden en alles aan God vertellen. Soms helpt het ook als je daar een kaarsje bij aan steekt.

Misschien is er dan ook nog ruimte om het te hebben over de andere verkeerde dingen in de wereld, oorlogen en zo. Is het goed wat er gebeurt? Is God boos? Loopt God misschien wel weg, of blijft Hij in de buurt, omdat Hij van mensen houdt, en omdat Hij mensen wil helpen het beter te doen.

2. Ruzie: hoe komt het weer goed?

(Jacob en Ezau)

* Vooraf.

Je zou kunnen beginnen met stil te staan bij hoe het is als met iemand ruzie hebt. Hoe voelt dat? En als je op straat loopt en je ziet hem in de verte komen, wat doe je dan? Of je komt de kamer binnen en daar zit ie!

Hoe zou je het weer goed kunnen maken?

Daar kun je zelf wat voorbeelden van uitspelen met een medevrijwilliger of met een bewoner. Eerst vaststellen waar je ruzie over zou kunnen krijgen. Bijv. het afpakken van speelgoed. Of het niet nakomen van een afspraak. Hoe kun je het dan weer goed maken?

Kan dat met een kadootje? (Je komt dan met een bosje bloemen, of met een stukje chocola en geeft dat heel snel en je zegt erbij: "alsjeblieft, nou is het weer goed") Is dat zo? Werkt dat zo? Helpt het als je zegt, dat het je spijt? (Je komt dan heel snel aanlopen en zegt heel snel: "het spijt me, het spijt me, het spijt me!") Helpt dat? Werkt het zo?

Nee, want het is dan net alsof je het niet meent. Het moet heel rustig gebeuren en het moet eerst ook even afzakken, en je moet er ook gewoon over kunnen praten. Anders werkt het niet. Dat kost meestal wel een beetje tijd. Maar dan kan het wel weer goed worden.

In plaats van het uitspelen kun je ook een verhaaltje vertellen van Kees. Kees heeft een keer met de telefoon opgebeld naar zijn werk. En toen de telefoon werd opgepakt door Jan van het werk: "u spreekt met Jan van het werk; met wie spreek ik?", zei Kees (met een verdraaide stem): "Ik ben de vader van Kees. Kees komt vandaag niet naar zijn werk, want hij is een beetje ziek." Dat is helemaal niet zo, maar Kees heeft geen zin om naar zijn werk te gaan. Toen is hij niet naar zijn werk gegaan, maar lekker naar zijn kamer om te spelen en om televisie te kijken. Hoe vind je dat? Is dat eerlijk van Kees?

Weet je wat er gebeurt? Jan van het werk komt op bezoek, op ziekenbezoek bij Kees. Hij denkt echt, dat Kees ziek is en hij heeft een lekker stuk chocola meegenomen, om Kees een beetje te verwennen. Hij belt aan, Kees loopt naar de deur (hij is helemaal niet ziek!!) en doet open. Daar staat Jan. Hij zegt: "wat krijgen we nou? Lig jij niet in je bed? Je bent toch ziek? Jouw vader heeft mij toch gebeld?" O, o wat krijgt Kees een kleur. Hij heeft gejoek en nu komt het uit. Hij stottert erover: "eh, JJJan, eh, mijn vader heeft helemaal niet opgebeld. Ik heb gebeld, met een rare stem. Ikk had geen zin in het werk... enneh.. toen heb ik dat maar bedacht"

Wat denk je? Was Jan boos? Natuurlijk. Hij liep boos weg en zegt tegen Kees: "Kees, dit vind ik niet mooi! En nu heb ik ook nog een lekker stuk chocola voor jou gekocht, omdat je ziek was. Nou, dat krijg je niet, dat eet ik zelf wel op. En denk erom: dit vergeet ik nooit weer!!"

Dat is niet best. Hoe moet dat nu? Kees durft helemaal niet meer naar zijn werk te gaan.

En, komt het ooit wel weer goed? Want Jan heeft toch gezegd: "dit vergeet ik nooit weer?"

Hoe moet dit weer goed worden? (probeer wat reacties op te roepen)

Wat kan Kees allemaal doen om het weer goed te maken? Probeer maar eens wat:

- Opbellen (zodra Jan hoort dat het Kees is, gooit hij de telefoon erop)
- Een cadeautje (dat wil Jan niet hebben)
- Heel hard schreeuwen en zeggen: "het spijt mij, het spijt mij, het spijt mij!" (daar wil Jan helemaal niet naar luisteren: "ga eerst maar eens rustig nadenken!")
- Net doen alsof er niets gebeurd is en dan zomaar weer naar het werk gaan (dat voelt niet goed. Elke keer als hij Jan ziet moet hij eraan denken. Bovendien zegt Jan niets tegen hem. Dat voelt ook niet goed)
- Misschien een briefje, of heel gewoon proberen een gesprekje met Jan. "Ik wil even met je praten, want het spijt me echt." Als je het maar echt meent, komt het wel weer goed.

Maar, soms duurt dat een tijdje en moet je eerst zelf heel rustig worden. En dan valt het meestal wel een beetje mee, want niemand vindt ruzie leuk.

En zo gebeurt het ook. De volgende dag komt Jan naar zijn werk, en weet je wie hem daar staat op te wachten? Jan van het werk. Hij komt naar hem toe en zegt: "ik ben blij dat je er bent." "Ben je dan niet echt boos meer?", vraagt Kees. "Nee hoor, eerst een heel klein beetje, maar toen ik thuis was heb ik er ook een beetje om gelachen, want je had me er wel tussen genomen. Ik dacht echt dat die stem van je vader was. Och, toen dacht ik: het is maar een grapje. Er zijn wel ergere dingen waar je boos van kunt worden> Kom maar gauw mee naar binnen. Daar heb ik voor iedereen een stukje chocola van het stuk dat ik aan jou wilde geven. Tjonge, jonge wat was Kees blij! Dat viel mee! Dan ben je van te voren heel erg bang en dan valt het heel erg mee!
Zo gaat het ook met het verhaal van Jacob. Luister maar.

Vertelling. (Gen. 32, 33)

Jacob zit een beetje in de put.

Eigenlijk moet hij heel blij zijn: Hij heeft een vrouw. Hij heeft kinderen. Hij heeft een heleboel geld en bezit. Hij is rijk, maar hij is toch niet gelukkig.

Hij mist zijn familie. Zijn vader, zijn moeder en ook zijn broer. Ze wonen in een ver land. Het huis waar hij altijd gewoond heeft, toen hij nog klein was, is ook heel ver weg. Hij heeft heimwee en hij moet er vaak aan denken. Dan droomt hij er 's nachts van en soms moet hij dan een beetje huilen.

Maar, waarom gaat hij dan niet terug? Als je toch rijk bent.....

Nee, hij durft niet terug. Weet je nog wel waarom niet?

Zijn broer Ezau en zijn vader, die zijn vast nog heel erg boos op hem. Weet je nog wel wat er toen gebeurde? (in 't kort verhaal bij langs lopen). Hij is toen heel hard weg gelopen, want hij was bang. En hij is na die tijd nooit meer thuis geweest.

Maar, hoe moet dat nu? Hij wordt al een dagje ouder.

Hij wil zo graag. Zouden ze het vergeten zijn, wat denk je? Jacob denkt: "weet je wat als ik nou eens een heleboel cadeautjes meeneem. Dan komt het vast wel weer goed."

Het wordt een hele stoet. Alles inpakken. Iedereen op kamelen en op ezels. Samen op reis.

Terug naar het land waar Jacob vandaan komt. Een lange reis. Eerst gaat het nog wel. Er is van alles te zien. Maar, hoe dichterbij hij bij huis komt hoe raarder het voelt in zijn maag. Hoe zal het gaan? Zijn broer zal vast wel verschrikkelijk boos zijn. Jacob bedenkt het al: voordat hij zijn mond open kan doen om te zeggen "het spijt mij", zal zijn broer vast wel schreeuwen: "wat doe jij hier? Maak dat je weg komt. Ik wil niks met je te maken hebben. En als je toch komt, maak ik je misschien wel dood!" Ja, als je dat zit te bedenken in je eentje, en als je er bang voor bent dan maak je het steeds erger. Want je weet het niet. Ja, en dan moet hij denken aan de slaapplaats onderweg en aan God, die zei: "Ik hou van je, wees maar niet bang, want Ik ben bij je". Ja, dat kun je makkelijk zeggen, maar hoe weet je dat dat waar is? Je kunt God toch niet zien? Misschien is Hij ook wel een beetje boos.

Jacob weet het niet meer. Maar ja, hij is nu al zo ver, hij kan eigenlijk ook niet meer terug.

En....hij wil toch zo graag...

Ze komen bij een rivier. Daar moeten ze doorheen om aan de overkant te komen. Daar is het land van zijn broer en zijn vader en moeder. Jacob denkt: "weet je wat. Ik stuur alle cadeautjes eerst vooruit. Het is beter dat Ezau de cadeautjes eerst ziet, voordat hij mij ziet. Als je een cadeautjes krijgt kun je toch niet boos meer zijn. Is dat zo? (denk aan het bosje bloemen?)

Hij stuurde zijn schapen en geiten, zijn knechten en ook zijn vrouw en kinderen alvast vooruit door het water heen. Toen bleef hij nog in zijn eentje aan deze kant van het water. En

opeens...daar zag hij iemand staan. Wie was dat? Heel gek. Jacob had even het gevoel van iemand die hem tegen wou houden. Jacob wilde er langs en... voordat hij het goed en wel wist was hij aan het vechten. Niet slaan en stompen, maar wel worstelen om te zien wie het sterkste was. Jacob wilde winnen. Hij wist niet eens met wie hij aan het vechten was. Met Ezau... of misschien met God. Maar wel met alles wat er in hem was aan angsten, maar ook aan verlangens. Hij wilde de sterkste zijn. Hij wilde terug naar zijn geboorteland. De hele nacht ging het vechten door. Het was niet een gewoon gevecht. Het was ook niet gemeen. Maar wel zwaar en heel vermoeiend. Het leek haast wel een droom. En toen het weer licht werd leek het erop dat Jacob de sterkste was. De andere man wilde weglopen, zodat Jacob verder kon gaan. Maar Jacob werd opeens een beetje bang. Had die man iets met Ezau te maken, of toch met God? Hij zei tegen de man: "ik wil zo graag dat het goed komt! Mijn vader heeft mij een mooi verhaal gegeven! Kunt u mij zeggen dat dat nog steeds klopt? Een verhaal, dat het mooi wordt in de toekomst? Een verhaal, dat God er altijd bij zal zijn? Wilt u mij ook die zegen geven? Anders dan houd ik u vast aan uw jas. En wat deed de man? Hij legde zijn hand op Jacobs hoofd en hij zei: "Met God erbij komt het altijd goed! Daar hoeft je nooit bang voor te wezen!" En weet je wat er gebeurde? Toen Jacob verder wou lopen, merkte hij in een keer, dat er toch wat gebeurd was. Zijn heup deed zeer. Hij liep een beetje scheef. Bij elke stap voelde hij het. De man zei: "kijk, je was zo onzeker over God, omdat je God niet kunt zien. Maar nu **voel** je het heel dicht bij in je eigen lichaam. Bij elke stap die je doet, word je eraan herinnerd: Hij is altijd bij jou. Wees maar niet bang. En je krijgt er een naam bij. Je heette Jacob, maar je heet nu ook 'Israël'. Dat betekent: "je hebt gevochten met God". Maar het is ook de naam van een volk: het volk Israël. Die naam zorgt ervoor dat je dat nooit vergeet. Het is een belofte van God voor de toekomst en wat je beloofd heb moet je ook doen. Er zal een heel volk komen van jouw kinderen en de kinderen van jouw kinderen enz.

Toen werd Jacob heel rustig en ook blij.

Hij ging de rivier over en snel achter alle anderen aan. En ...wie kwam daar aangelopen? Dat was Ezau zijn broer. Even was Jacob nog weer bang en onzeker, maar hij voelde bij elke stap een beetje pijn. O ja, God is er ook bij. En voordat hij iets tegen zijn broer Ezau kon zeggen zei die: "Jacob, Jacob, wat ben ik, blij dat ik je zie". "Ben je dan niet boos?", vroeg Jacob. "Welnee, hoe kom je erbij? Dat is al zolang geleden. En met mij is het heel goed gegaan. Waarom zou ik dan boos zijn?"

Jacob vraagt nog: "hebben de cadeautjes gezorgd dat je weer goed werd?" "Hoe kom je erbij? Die cadeautjes mag je zelf houden. Die heb ik niet nodig! Daar gaat het niet om. Ik ben gewoon blij dat ik je weer zie." Jacob krijgt er een kleur van. Hij heeft veel geleerd. Cadeautjes zijn wel mooi, maar die kunnen er natuurlijk niet voor zorgen dat je blij wordt van binnen. Als je iets wilt goed maken, dan moet je het echt goed maken. dat kan alleen als je het ook voelt van binnen.

Ze hebben feest gevierd, Jacob en Ezau en de hele familie, met de cadeautjes en met lekker eten, en iedereen was blij. Jacob was weer thuis en dat was het fijnste. En 's avonds voelde hij wel, dat zijn heup weer pijn deed bij het lopen. Ja, goed onthouden: God is er altijd bij. Daar kun je wel op vertrouwen.

* Na de vertelling.

Als er stoere jongens zijn (maar het kan natuurlijk ook met de anderen) kun je ze even via de ellebogen op tafel laten uitproberen wie de sterkste is in het handen drukken. Meestal duurt dat een tijdje. En voel je het na die tijd in je armen. Dat kan ook een hele tijd duren. En als je dan de pijn voelt word je er weer aan herinnerd. Net als Jacob.

Je kunt ook de draad oppakken van voor de vertelling en een situatie laten uitspelen om iets weer goed te maken. Bijv. eerst met mooie woorden, dan met een cadeautje en vervolgens met weinig woorden, maar wel echt gemeend.

Je kunt ook creatief zijn en met verschillende soorten materiaal een cadeautje laten maken (bijv. het mooi laten inpakken van een lekker snoepje) voor iemand anders.

3. Daniël

Vooraf

(Je zou een paar pakjes mee kunnen nemen. Een, waar helemaal niets in zit, een paar waar alleen maar rommel inzit en een waar wat lekkers in zit (je weet zelf wel welk pakje dat is). Je vertelt, dat je iets lekkers hebt meegenomen en dat het in een van de pakjes zit. Je vraagt een van de bewoners om een pakje uit te pakken. Daar zit niets in. Jammer.

Dan maar de volgende. Daar zit alleen maar rommel in. Hoe zit het nu? Hebben ze nog wel vertrouwen. Het laatste pakje wordt pas na de vertelling uitgepakt.

Je kunt bij bewoners, met wie je een gesprekje kunt voeren het hebben over vervelende dingen, die ze wel eens meegemaakt hebben. Dat het eerst wel goed gaat. En dan ineens komt er wat tussen. Dan zie je het niet meer zitten. Of als iemand iets heel leuk heeft beloofd en het duurt zolang. Of over pakjes, die je krijgt op je verjaardag, of van Sinterklaas. Dan weet je nog niets. Het duurt zolang. Komt het nog wel goed? Als je vertrouwen hebt gaat het meestal een beetje beter.

Eventueel kun je een verhaaltje over Kees vertellen. Vriendin Janet heeft beloofd, dat ze op bezoek komt om met hem te spelen. Kees wacht en wacht en ze komt maar niet. Kees weet het niet meer. Zou ze hem misschien niet aardig vinden. En hij wil eigenlijk wel graag een beetje verkering met haar. Maar ja, als zij niet komt, vindt ze hem vast niet zo leuk. Kees zit een beetje te treuren in een hoekje. Hoe moet het toch verder? Kees zijn moeder zegt: “kom op, Kees. Janet heeft het beloofd. Ze heeft ook gezegd, dat ze heel graag wil komen om met jou te spelen. Dat komt heus wel goed”. Maar ja, als ze er niet is, hoe moet dat dan?

Zullen we eens kijken hoe het met Janet gegaan is? Ze wil graag bij Kees op bezoek. Ze zegt tegen haar moeder: “dag, ik ga even naar Kees?” Dan gaat ze op pad. Kees woont een paar straten verder. En dan gebeurt het. Er is een jongen die een beetje jaloers is op Kees en die wil met Janet spelen. Die wil niet dat Janet naar Kees gaat. Hij gaat voor haar staan en zegt: “Janet, je moet niet naar Kees gaan, want dat is een hele slechte jongen! Ik ben veel leuker”.

“Dat is niet zo”, zegt Janet, “Ik ga wel naar Kees toe. Aan de kant, anders kan ik er niet langs!” Wat gebeurt er? De jongen wordt boos en trekt haar aan haar jas. Hij trekt haar onderste boven. Nu valt ze op de grond en haar voet doet zeer. Ze begint te huilen: “rot joch!” De jongen loopt hard weg en Janet krabbelt weer overeind en gaat huilend naar haar moeder. Die troost haar en zegt: “ga jij maar even lekker op de bank zitten dan krijg je van een lekker kopje thee”. Zo gebeurt het. Janet wordt weer rustig. Dan ineens moet Janet aan Kees denken. O, helemaal vergeten. Ja maar hij moet wel weten, dat ik hem aardig vind en dat ik graag met hem wil spelen.

Hoe moet dat nu?

Opbellen. De telefoon. Tring. “Ja, met Kees”. “Ja met Janet. Ik bel want het is verkeerd gegaan vanmiddag. Maar ik wil je vertellen dat ik je heel aardig vind. En graag met jou wil spelen!”

Wat vindt Kees ervan, denk je? Blij, natuurlijk! “Zie je wel”. zegt zijn moeder, “het komt wel goed. Als je maar vertrouwen hebt. Ook al loopt het verkeerd, het kan toch weer goed komen”.

Kees gaat nu naar Janet toe en ze hebben samen veel plezier. En die akelige jongen hebben ze nooit weer gezien!

Vertelling

Daniël is een belangrijk man. Hij is vriend van de koning. Hij woont in een groot huis, heeft mooie kleren aan en alle mensen buigen voor hem als hij langs komt (dit kun je natuurlijk een

beetje uitbeelden). Want David is vriend van de koning. Maar... hij woont niet in zijn eigen land. Hij is een buitenlander in een vreemd land. Vaak staat hij voor het raam en denkt aan zijn eigen land. Dan droomt hij van mooie dingen, van een mooie toekomst. Dat hij weer in zijn eigen land woont, maar ook van vrede. Dat er geen oorlog meer is. Dat er vrede is. Dat er dan nergens meer ruzie is, of dat mensen met elkaar vechten. Dat er dan ook geen echte wilde dieren meer zijn. Dat je bijvoorbeeld een leeuw kunt aaien. (heb je wel eens een leeuw gezien en gehoord?). Kun je je voorstellen dat een leeuw een poot kan geven, net zoals sommige honden. Dat zou mooi zijn!

Kunnen mensen daarvoor zorgen? Nee, natuurlijk. Dat kan God alleen. Daarom praat Daniël elke dag met God. Bidden heet dat. Praten helpt. Met God die alles maakte. Grote dieren kleine dieren. God die overal voor zorgt. Hij zorgt ook voor Daniël. Zorgt ook voor ons. Dat alles goed komt.

Daniël zegt: "dank je wel, God. En blijf voor ons zorgen. Dan komt alles goed."

Maar er zijn andere mensen. Die vinden het helemaal niet leuk, dat Daniël zo belangrijk is. En dat hij een vriend van de koning is. Ze zijn jaloers. Zij willen ook wel belangrijk zijn. Ze denken: "Als we er nou voor zorgen, dat Daniël verdwijnt. Dan worden wij vanzelf belangrijk! Als wij ervoor zorgen, dat de koning Daniël niet meer aardig vindt, dan worden wij vrienden van de koning!"

Ze gaan naar de koning toe. Ze zeggen: "Dag, grote koning, u bent toch de allerbelangrijkste hier in ons land?" (ze buigen heel diep naar de grond). Dat vindt de koning wel leuk om te horen, natuurlijk.

"Koning, u bent toch net zo belangrijk als God?" (Is dat zo, wat denk je?) "Als dat zo is, wat vindt u ervan als we een maand lang tegen alle mensen zeggen, dat ze niet meer met God mogen bidden en praten, maar alleen met u. Als we nu zorgen, dat er overal plaatjes van u overal komen te hangen. Beelden van u, dan kunnen alle mensen voor u buigen. Dan pas bent u de allerbelangrijkste! Dan pas kunt u zien of iedereen dat ook vindt. Als iemand dat niet doet. Als iemand spuugt. Of als iemand de andere kant op kijkt. Of, als iemand met een andere god bidt. Dat kan niet. Die moet gestraft worden. En wij weten wel een leuke straf: de leeuwenkuil. Als je daarin komt, kom je nooit weer terug. Dan word je doodgemaakt door de leeuwen!"

De koning vond het een goed plan. Overal een plaatje of een beeld van hem. Mensen die voor hem buigen. Dat is toch prachtig?

En dan gebeurt het! Daniël!

Denk je dat hij ook zo over de koning denkt? Denk je dat hij de koning belangrijker vindt dan God, die alles maakte? Niks hoor! Hij denkt: "God heeft mij gemaakt. God heeft ook de koning gemaakt. Dan kan de koning nooit belangrijker zijn dan God. God zorgt voor mij. Dan zeg ik dank je wel en wil je ook goed voor mij zorgen."

Daniël gaat bidden voor het raam in de richting van zijn eigen land. Daar wil hij graag heen. Dat doet hij drie keer per dag. En dan voelt hij dat God erbij is en naar hem luistert.

Maar... die slechte mensen staan op de uitkijk! Zie je wel wat Daniël doet? Ze gaan naar de koning en zeggen: "Koning, o Koning. U bent de allerbelangrijkste. Maar wij hebben iemand gezien, die dat niet vindt. Die vindt, dat hij een god heeft die veel belangrijker is. Vindt u het goed als we hem gevangen nemen en in de leeuwenkuil gooien? Die man moet gestraft worden. Die man moet weg!" "Ik wil hem eerst zien", zegt de koning.

Ze brengen Daniël. De koning schrikt ervan. David zijn vriend! Toen hij dacht aan de afspraken had hij helemaal niet aan Daniël gedacht!

Hoe moet dat nu?

“Afspraak is afspraak. Regels zijn regels”, zeggen de slechte mannen., “Wat een koning zegt moet hij ook doen. Weg met Daniël!” Daniël zegt: “U moet daar niet over in zitten. Ik ben niet bang, want ik ben niet alleen. Mijn God gaat altijd met mij mee. Hij heeft voor me gezorgd en zal ook voor me zorgen”.

David wordt in de kuil met leeuwen geïd. Wat gebeurt er? David is niet bang. En dat voelen de leeuwen!. Ze worden er rustig van. Weet je wat er eigenlijk gebeurt? David denkt aan God. Alle dieren zijn door God gemaakt, ook de leeuwen. Dan kan God er ook voor zorgen, dat de leeuwen hem geen kwaad doen.

Dat is wat! Er zijn mensen, die elkaar kwaad doen en er zijn dieren, die heel rustig gaan liggen. Net alsof God zegt: “Kijk maar eens goed hoe ik het bedoeld heb. Je moet lief zijn voor elkaar. En als mensen dat niet kunnen moeten ze ook maar eens goed naar de dieren kijken”. Dat geldt natuurlijk niet voor alle dieren, maar wel voor de dieren om Daniël heen. De koning komt de volgende dag en schrikt, maar vindt het natuurlijk prachtig dat Daniël er nog is. Hij is zo blij en tegelijk boos op die mensen die alles in de war sturen.

Hij zegt: “haal Daniël uit de kuil en gooi die mensen er maar in! We gaan een feest houden niet voor mij, maar voor de God van Daniël. Die is de belangrijkste van allemaal!

Als Die zorgt voor Daniël in de leeuwenkuil, zal Hij er ook voor zorgen, dat alles goed komt.”

Zo komt alles toch nog goed.

God zorgt voor Daniël en Hij zorgt ook voor ons, ook als het eens wat moeilijk wordt.

Na de vertelling

Eerst natuurlijk even aandacht voor het laatste pakje. Zou er nu wel of niet wat lekkers inzitten. Je hebt het beloofd, maar zou het ook zo zijn? Pakje uitpakken en delen. Het is dus een beetje feest, als het allemaal goed komt.

Zo is het ook met het feest van Sinterklaas. Dat komt eerst. Maar, dan komt er ook nog een ander feest. Het duurt nog lang, maar we mogen wel weten dat het echt komt. Het feest van ... kerstfeest. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we het niet vergeten?

Erover praten. Wat gebeurt er met Kerst? Maar ook, als we alvast een kaars aansteken.

Eerste advent. Dat gebeurt ook de komende zondag in de kerk. Als we elke week een extra kaars aansteken komen we steeds dichterbij het feest van Kerstfeest.

Een kaars betekent een beetje licht, een beetje blij, een beetje vertrouwen. Het komt wel goed.

Zo is dat ook met Daniël. Als je naar zijn verhaal luistert, kun je daar ook blij van worden.

Allemaal kaarsjes van mensen die ons blij maken. Wij kunnen dan ook wel een kaarsje zijn, als we elkaar een beetje blij maken.

Kaarsje aansteken: dan ben je blij. Kaarsje uitblazen, dan gebeurt er iets dat niet mooi is.

Maar, dan kun je het kaarsje ook weer aansteken. Dan komt het toch weer goed.

4. Dromen van vrede

(Micha)

* Vooraf.

Je zou kunnen beginnen met stil te staan bij hoe het is als **een ander** de baas is over jou (precies het tegenovergestelde van het verhaal van Jozef). Dat jij moet doen wat de ander zegt.

Is dat altijd leuk?

Zullen we eens kijken hoe dat gaat?

(Nu kun je kiezen: = uitspelen met een van de andere vrijwilligsters

= uitspelen met een paar bewoners

= in de vorm van een verhaal over Kees en een jongen van de straat, die de baas over hem wil spelen

Vervolgens ga je een aantal 'bevelen' geven; bijvoorbeeld:

"haal eens even wat lekkers voor mij, jij krijgt zelf niks!"

"ga kopjes ronddelen en de koffie inschenken!"

"gooi dit papiertje even in de prullenbak!"

"ga een liedje zingen!"

"ga op een andere stoel zitten, want ik wil jouw stoel hebben!"

Enz.

Is dit leuk? Wat vind je niet leuk, en waarom niet?

En als we het omdraaien, en jij mag de baas spelen, is het dan wel leuk? (verhaal van Jozef)

Het is niet leuk, omdat je dan niet meer zelf mag weten wat je doet. Omdat je dan geen eigen spullen meer kunt hebben, want de ander kan alles afpakken. Het is niet leuk, omdat je dan helemaal niets meer te zeggen hebt.

En wat kan er dan gebeuren? Je kunt boos worden, ruzie maken, vechten met je vuisten en natuurlijk ook stiekem van alles gaan doen. En als je niet zo sterk bent dan kun je een stok pakken om mee te slaan, of stenen om mee te gooien. Zo gaat het ook in de wereld. Zo komen er oorlogen als een heleboel mensen gaan vechten. En zo zijn er ook een heleboel mensen erg bang, en gaan vluchten. Dan hebben ze geen eigen plekje waar ze kunnen wonen en zelf mogen weten wat ze doen.

Kan het ook anders? Wat dan?

Kunnen we dat bedenken? Kunnen we dat samen 'dromen'? 'Dromen' betekent, dat je het nu al een beetje kunt zien. Hoe zou de wereld eruit zien? Iedereen een eigen plekje zonder ruzie (misschien is het wel aardig om dit zichtbaar te maken op een schoolbord of op een groot vel papier: eerst een groot huis tekenen met een poppetje ervoor, en dan in een hoek een poppetje onder een afdakje op een heel klein plekje. Hoe zou het anders/beter kunnen?). Dit kun je natuurlijk ook uitspelen in de zaal met iemand die breeduit op twee stoelen zit en iemand anders die niet zo goed kan lopen en geen plaats heeft om op te zitten.

* Vertelling. (Micha 4: 1 - 5)

Micha loopt op straat en hij kijkt naar wat mensen aan het doen zijn. Dat vindt hij leuk, want dan is er van alles te zien.

Wat ziet hij daar? Een paar kinderen zijn aan het spelen met een mooie pop (misschien heb je een heel oude pop). De een houdt de pop vast en de ander trekt de pop kleertjes aan. Dat is leuk. Micha blijft even kijken. Maar dan zegt het ene meisje: "jij doet het verkeerd, geef mij de pop maar, want ik kan het veel beter". "Nee hoor", zegt het andere meisje, "die pop is van mij, en ik mag er mee doen wat ik wil. Geef hier die pop! Jij mag er niet meer mee spelen." En dan

beginnen ze tegen elkaar te schreeuwen. Ze houden allebei de pop vast. En, wat gebeurt er dan? Dan trekken ze zo hard, dat ze in één keer achterover vallen: ze hebben allebei een armpje van de pop in hun hand. De pop is kapot. Nu beginnen ze ruzie te maken: elkaar uitschelden en met vuisten elkaar een stomp te geven. Micha roept: "hé, hou op met vechten. Dat helpt toch niet! Daarmee krijg je de pop niet weer heel! Jullie kunnen veel beter elkaar helpen om de pop weer te maken!" Maar, dan roepen ze allebei terug: "Waar bemoei jij je eigenlijk mee? Ga weg!" Micha loopt verder, maar hij vindt het niet leuk. Moet dat nu altijd zo? Mensen, en ook kinderen die ruzie maken?

Even verder ziet hij twee mensen bij elkaar staan, bij een heel grote zak vol met meel. De ene man zegt: "ik stop ermee. Die zak is veel te zwaar om te dragen." De andere man is een deftige meneer, en die wordt boos: "schiet op, pak die zak en draag hem naar mijn huis. Ik ben de baas, en je moet doen wat ik zeg, anders krijg je straf!" "Nee, dat doe ik niet!", zegt de man, "ik wil niet dat je mijn baas bent. Draag de zak zelf maar!" En, hij steekt zijn tong uit. O, dat loopt helemaal mis. De deftige meneer wordt verschrikkelijk kwaad en pakt zijn stok en geeft de ander daarmee een harde klap. "Au, dat doet zeer! Wacht maar ik zal je wel krijgen", roept de man en hij rent weg. Even later komt hij met een grote steen in zijn hand en zwaait ermee naar de deftige meneer: "kom eens dichterbij, dan gooi ik met die steen! Dan gooi ik je hartstikke dood!" Maar dan roept de deftige meneer: "ik roep de politie! En als die jou pakken, dan kom je in de gevangenis en dan kom je nooit meer vrij! Daar zal ik voor zorgen!" Dan loopt de andere man heel hard weg. Hij is bang, dat hij gepakt wordt. Waar moet hij heen? Kan hij naar huis? Nee, want dan weet de politie hem wel te vinden! Hij moet vluchten, en zich ergens verbergen: in een hok, bij de varkens, of in het bos. Steeds bang, dat ze hem vinden. Hij heeft nergens een eigen plekje, hij moet steeds maar weer op de vlucht. Soms mag hij bij mensen binnenkomen en een hapje eten, soms wordt hij ook weer weggestuurd en heeft hij honger, en moet hij buiten slapen.

Micha ziet dat allemaal. En, wat denk je, vindt hij het leuk wat hij ziet? Nee, dat vindt hij helemaal niet leuk: kinderen die ruzie maken, iemand die de baas speelt, vechten met vuisten, met een stok of met een steen, op de vlucht en niet meer in je eigen huis.

Allemaal nare dingen, die Micha op één dag ziet.

Allemaal nare dingen, die er in de wereld gebeuren! (noem ze maar: oorlog, honger, op de vlucht, enz.)

Kan het niet anders?

Als Micha in bed ligt, moet hij er nog steeds over denken. Hij doet zijn ogen dicht. Maar hij ziet dan nog steeds die twee mannen, de een met een stok en de andere met een steen. De een met een mooi groot huis, en de ander zonder huis op de vlucht. Allebei met heel boze gezichten. En dan opeens gebeurt er wat. Als hij zo ligt te slapen en te dromen met zijn ogen dicht, hoort hij ineens een heel hard geluid, het lijkt wel op onweer in de lucht, maar het begint niet te regenen. Hij ziet ineens een heel mooie tuin en daarin zijn twee mannen aan het werk. Die lijken precies op de twee mannen, die aan het ruziemaken waren. Maar, nu zijn ze niet aan het ruzie maken. De een heeft een stok en die helpt de ander die niet zo goed kan lopen: Hij mag de stok gebruiken om appels uit de bomen te halen en om op te steunen als hij moe is. De ander heeft een steen en die helpt hem bij het bouwen van een muurtje om zijn tuin heen. In plaats van te vechten helpen ze elkaar. En als ze klaar zijn gaan ze aan de tafel zitten en gaan ze samen eten. Dat is wat anders dan ruzie maken!

De stok wordt niet gebruikt om te slaan, maar om de ander te helpen.

De stenen worden niet gebruikt om mee te gooien maar om een muur te bouwen. Elkaar helpen,

ieder een eigen plekje om te wonen en om dan samen te delen. Dan is er geen ruzie, maar vrede!
Zo kan het dus ook.

Dit is niet zomaar een droom, maar een droom van God. Dat weet Micha heel zeker. Dat moet hij overal vertellen. Als alle mensen elkaar helpen. Dan komt er geen ruzie meer, en worden er ook geen lelijke dingen gemaakt om elkaar te slaan of te schieten. Alleen nog maar dingen om elkaar te helpen en elkaar blij te maken.

Als alle mensen mee dromen met Micha, met de droom van God. Als alle mensen mee helpen met Micha om te vertellen over de vrede, maar ook om op te houden met ruzie. En helpen om bange mensen rustig te laten worden. Dan wordt het toch weer een mooie wereld!

* Na de vertelling.

Je kunt een tekening laten maken over mooie dingen, of over lelijke dingen. Je kunt ze ook de kleurplaat over vrede laten kleuren.

Wat je ook kunt doen is, iets doen met een vuist, een stok en een steen (de stok en de steen zijn ook bij de inleiding en bij het verhaal goed te gebruiken). Je kunt eerst een vuist laten zien: wat kun je hier allemaal mee doen: een stomp geven als je ruzie hebt, enz. Maar, wat kun je nog meer met de vuist? Je kunt hem ook openvouwen, dan wordt het weer een gewone hand. Wat kun je allemaal met een hand doen? Iemand een hand geven, iemand helpen, iemand strelen, enz. Zo kun je ook het gesprek hebben over de stok en de steen (wat kun je er voor verkeerd meedoen? Wat kun je er nog meer meedoen?). Misschien komen ze zelf ook nog wel op ideeën over dingen waar je iets slechts mee kunt doen en waar je misschien ook wel iets goeds mee kunt doen (messen, kannonnen, enz.).

Ook kun je ruzie maken over iets lekkers, dat jij bijvoorbeeld voor jezelf wilt houden. (Die ruzie kun je misschien het beste spelen met een medevrijwilligster, en dan kun je aan bewoners vragen wat er moet gebeuren) Is het leuk als je de ruzie wint en al het snoep voor jezelf mag houden? Wat is er leuk aan als je het deelt met anderen.?

5. Sinterklaas en Advent: een verrassing en een geheimpje.

* Inleiding.

Op 5 december komt vieren we het feest van Sinterklaas. De hele belevingswereld van jonge kinderen draait in die tijd om alles wat met Sinterklaas en Zwarte Piet te maken heeft: spanning, een beetje bang, maar ook pepernoten en een cadeautje.

Hoe kun je daar het beste op inspelen en er tegelijk toch niet in blijven hangen?

Je zou van te voren twee pakjes kunnen maken: de een heel groot en mooi (met strikjes enz.), de ander heel klein en in gewoon papier verpakt. In de grote zit helemaal niets, of hooguit een papiertje waarop zoiets staat als: "Mispoes. Jullie dachten zeker, dat er in dit mooie pakje ook een mooi cadeautje zou zitten, maar dat is niet zo. Aan de buitenkant kun je niet altijd zien wat er in zit. Grote cadeautje zijn heus niet altijd mooier dan kleine."

In het kleine pakje moet dus iets leuks zitten, in elk geval iets om te kunnen trakteren, met eventueel een briefje waarin staat, dat iets dat er klein uit ziet heus nog wel eens mooier kan zijn, dan iets wat er groot uitziet.

Aan het begin kun je de kinderen vertellen dat je een heel leuke verrassing hebt: twee pakjes (eventueel van Sinterklaas gekregen) en ze zijn bedoeld voor hen. Dan haal je ze te voorschijn en laat ze aan iedereen zien. Vervolgens kun je erover praten wat er allemaal in de pakjes kan zitten, en in welk pakje het mooiste cadeautje kan zitten. Dat pakje moet dan wel eerst uitgepakt worden. Maar dat wordt een verrassing, dus na de pauze.

Dan vraag je een paar mensen of ze een geheimpje kunnen bewaren. Met die mensen ga je even een beetje apart zitten (de rest mag ze wel zien, maar natuurlijk niet horen), en je fluistert ze in, hoe het zit met de pakjes, "maar mondje dicht, want niemand mag het verder weten".

Er is dus een verrassing en een geheimpje. Een verrassing, daar moet je altijd even op wachten (net zo als op Sinterklaas, want daar moet je ook vaak op wachten). En een verrassing is ook altijd leuk; daar hoeft je dus niet bang voor te zijn. Een geheimpje dat is altijd iets stiekems. Dat weten maar een paar mensen, maar die mogen er niet over praten. Een geheimpje is vaak iets heel belangrijks, maar ook heel leuk. En na een tijdje dan mag iedereen het weten. En dan is het ook geen geheim meer. Maar als je het eerder zegt, en als anderen het ook weten is het ook geen geheim meer. Dus als .....(namen van degenen die het geheim weten van de pakjes) vertellen wat er in de pakjes zit is het geen geheim meer, en ook geen verrassing. (Je zou ze nog even een beetje kunnen uitdagen, om te vertellen wat ze weten over de pakjes, enz.)

En dan zit je toch erg dicht bij het verhaal van Maria, die het bericht krijgt, dat ze een baby'tje zal krijgen, die later alle mensen van de hele wereld blij zal maken.

* Vertelling.

Kennen jullie Maria en Jozef? Wie zijn dat? Dat zijn de vader en moeder van het kindje Jezus. Dat op het kerstfeest geboren wordt. Dat weten jullie al en daar vertel ik de volgende keer over. Maar toen het kindje Jezus nog niet geboren was, was Maria nog maar een gewoon meisje, en Jozef was nog maar een gewone jongen. Maria woont bij haar vader en moeder in huis, maar heeft wel een eigen slaapkamer, met haar eigen spulletjes. Wat heeft ze allemaal op haar slaapkamer? (tafel, stoel, plaatjes aan de muur, kleren, bed, enz.). En zal ik je eens wat vertellen? Ze is verliefd. Verliefd op Jozef. En weet je wie Jozef is? Die werkt bij de timmerman. Wat doet een timmerman? Die maakt allemaal dingen van hout. Wat kun je allemaal van hout maken?. Maria loopt vaak even langs de timmerwerkplaats om Jozef even

dag te zeggen. En Jozef loopt vaak even langs het huis van Maria om haar even te zien. Ze zijn verliefd en ze willen ook trouwen. Maar dan moet je wel een huis hebben om in te wonen. Ja, want dan moet je wel helemaal voor jezelf zorgen. Nou en als Maria dan in haar bed ligt, dan droomt ze wel eens. Dan denkt ze er aan hoe het is, als ze getrouwd zijn, en in een eigen huis zullen wonen, maar ook hoe het is als er een baby'tje zal komen. En weet je waar ze ook wel eens van droomt, dat er nooit meer oorlog en ruzie zal zijn. Wat zou het dan mooi zijn in de wereld. Alle mensen, die dan blij zijn en elkaar helpen, en nooit meer ruzie. Maar dat zal wel nooit gebeuren. Dat zal nog wel heel lang duren, denkt ze. En zo valt ze bijna in slaap. En dan opeens schrikt ze heel erg. Wat is dat? Het is donker in haar kamer, maar opeens wordt het licht, en daar staat zomaar iemand in de kamer. "He, wie ben jij, wat doe je in mijn kamer?", roept Maria. "Wees maar niet bang", zegt de man. "Ik heb een verrassing voor je, en ik heb ook een geheimpje." Maria is toch wel een beetje bang. Wie is die man. "Wie ben jij en waar kom je vandaan?", zegt ze. "Ik kom van de Here God. En ik moet je wat moois vertellen. Je krijgt een heel mooi cadeau, dat is de verrassing." Maria krijgt er een kleur van. Een cadeau? Van God? "Ja, Maria, jij krijgt een cadeau van God. Maar het is niet zomaar een cadeau. Het is niet alleen voor jou, maar eigenlijk is het een cadeau voor de hele wereld." Maria snapt er niets van. Ze krijgt een cadeau, en dan mag ze het toch niet zelf houden, maar dan is het ook voor alle mensen van de wereld? Wat voor cadeau is dat dan? "Luister goed", zegt de man (en weet je wat voor man het is? Een engel van de Here God!) "Ik zal je vertellen, wat het cadeau is, dat je van God krijgt: jij zult een baby'tje krijgen." En wat vindt Maria daarvan? Is ze blij als ze dat hoort? Ja natuurlijk. Ze zegt: "wat mooi, een baby'tje. Daar heb ik al een beetje van gedroomd. Wat zal Jozef daar blij mee zijn. Maar, wat is dan het geheimpje, dat niemand weten mag?" "Dat zal ik je vertellen", zegt de engel, "het is niet zomaar een kindje van jou en Jozef, maar het is tegelijk ook een kindje van God. En weet je hoe je het noemen moet? (Hoe heet het kindje van Jozef en Maria?) Jezus. En als hij groot wordt dan zal hij alle mensen blij maken. Dan zorgt hij er voor dat er geen oorlog meer komt en ook geen ruzie meer gemaakt wordt. Maar dat is een geheimpje. Dat weet niemand nog en dat moet je niet verder vertellen. Dat komen de mensen vanzelf wel te weten."

Nou daar wordt Maria wel stil van. Een baby'tje, een verrassing en een geheim! Niemand mag het geheimpje weten, maar jullie weten het ook al. Dat Jezus geboren wordt: wanneer? Met het kerstfeest natuurlijk. Maar ook dat Hij alle mensen wil helpen, zieke mensen wil beter maken en alle mensen wil blij maken. Dat weten jullie ook al. Dat is een geheimpje, net zolang totdat iedereen het weet en kan zien.

Nou dat is het verhaal van Maria. En hoe kun je zien, dat er een baby'tje komt? Dat kun je zien aan de buik. Dan ben je in verwachting. Die wordt steeds dikker, want daar moet de baby in groeien. Totdat hij groot genoeg is om geboren te worden. Dus zo kun je aan Maria zien, dat het klopt wat de engel van God gezegd heeft. Het cadeau groeit in de buik en als het kindje geboren wordt, dan kan iedereen het zien: dan is het Kerstfeest!

* Na de vertelling.

Nu komt het moment van het uitpakken van de cadeautjes. Je kunt vragen, welk cadeautjes het eerst uitgepakt moet worden, en waarom. Natuurlijk krijg je andere reacties van degenen die je het geheimpje hebt verteld. Die kun je tegen elkaar uit spelen. Wie heeft er gelijk? Waar zou echt het mooiste cadeautje in zitten? Hoe kom je achter het geheim? Door de pakjes open te maken. Je kunt iemand vragen te helpen om het mooie pakje eerst open te maken. Daar zit niets in. Jammer. Maar degenen die het geheim wisten, hebben dus gelijk gehad. Wat zou er in het andere pakje zitten? Laat weer iemand het pakje open maken. Hier zit wel iets moois in. En ook nog wel voor iedereen.

Je kunt de mensen, die het geheim bewaard hebben prijzen. Vervolgens nog even duidelijk maken, dat er nu geen geheim meer is want iedereen weet het nu. Zo was er een verrassing en een geheim. Zo is er nu een beetje feest omdat iedereen mee mag doen met het cadeau en met het geheim.

Zo is het ook met het feest van God: Jezus wordt geboren op Kerstfeest als een heel klein baby'tje, en wij weten al (dat is ons geheimpje) dat hij later alle mensen blij wil maken. Dan zal er een feest zijn en wij mogen meehelpen met het feest.

Maar het is nog geen Kerstfeest. Toch weten we heel zeker dat het komt. Dat is ons geheim. Dat heet Advent: dan is het er nog niet, maar dan weet je wel dat het komt!

Weet je wat we doen? We steken alvast een kaars aan.

Dan denken we eraan, dat het Kerstfeest echt al een beetje dichterbij komt. We hebben 5 kaarsen. We steken er nu een aan, en dan de volgende week steek ik er weer eentje bij aan, en dan weer één. En als alle 5 kaarsjes branden in de kerk, dan is het Kerstfeest!

6. Zacharias en Johannes de Doper

Vooraf en na de vertelling.

Je zou kunnen beginnen met stil te staan bij wat je allemaal zou willen of wensen. Wat zou je het liefste willen, dat er gebeurt? Noem wat voorbeelden. Dingen die je zou kunnen wensen? Wonen in een ander huis of een huis voor jou alleen. Veel geld om iets te kopen (wat dan?). Een andere baan, ander werk. Als je ziek bent: beter worden. Als je ruzie hebt: dat het weer goed komt. Als iemand er niet meer is: dat je hem/haar weer kan zien. Als gehandicapt bent:.....Als er oorlog is. Als mensen geen eten hebben. Als mensen geen huis hebben om in te wonen. Enzovoort.

Wat denk je? Kan alles wat je wenst ook echt gebeuren. Sommige dingen niet. Andere dingen wel. Daar kun je zelf ook aan werken.

Zo bedenken mensen ook wensen als het kerstfeest wordt, of voor het nieuwe jaar.

Vrede op aarde, bijv. Komt dat vanzelf of moet je daar wat voor doen?

Van ons krijgen jullie ook een mooi cadeau voor de kerst: een kerstlantaarn (of een raamhanger of een kerststal). Maar is dat al een echte lantaarn? Nee, het plaatje is wel te zien, en misschien ook wel het voorbeeld, maar je moet er zelf ook nog wat voor doen. Anders wordt het geen echte lantaarn (uitdrukken, kleuren, waxine-lichtje erin, aansteken, enz) Zo ook met wensen voor vrede, of voor honger, of voor een eigen huis, of als je ziek bent. Er zijn veel wensen te bedenken, maar je moet er zelf ook iets aan doen.

Dat geldt ook voor alle wensen aan God.

Eerst bedenken, dan bidden en dan aan het werk om er iets van te maken.

Dan wordt het pas echt kerstfeest.

Vertelling (Luc. 1:1 – 25; 57 – 64)

Zacharias loopt op straat en hij is heel erg blij.

Hij loopt ook een beetje deftig met mooie kleren aan, want hij moet iets heel belangrijks doen! Hij gaat elke week naar de tempel (dat is net zoiets als de kerk). Daar moet hij meehelpen om alles klaar te zetten. Dat doet de koster altijd. Hij moet dan meehelpen, dat alles goed gaat. De kaarsen aansteken, de stoelen klaarzetten, enz.

Dat vindt hij wel leuk, maar hij wil ook zo graag een keer, net als de dominee op het podium staan, zijn handen uitsteken en mooie woorden van God zeggen tegen alle mensen. (dat heet dan “de zegen geven”).

Dat zit er in zijn hoofd als wens. Dat wil hij zo graag een keer in zijn leven meemaken.

En...hij heeft nog wel een wens en dat is dat hij zo graag een baby wil hebben. Nou ja, hijzelf? Samen met zijn vrouw natuurlijk, want een man kan natuurlijk niet in zijn eentje een baby krijgen. En ze zijn ook al een beetje oud. Dan gaat het veel moeilijker.

En... hij heeft nog een wens. Hij zou zo graag willen, dat het vrede op aarde wordt. En dat God daarvoor zorgt. Eigenlijk wil hij, dat Jezus komt, maar die is nog niet geboren...

(Zacharias weet nog niet, dat Jezus op het kerstfeest geboren wordt).

Maar, nu loopt hij op straat en hij is blij!

Want hij mag in de tempel alles klaarzetten en..... hij mag ook op het podium staan om de mooie woorden van God te zeggen tegen alle mensen.

Daarom heeft hij mooie kleren aan. Hij gaat heel hard aan het werk. Stoelen klaarzetten, kaarsen klaarzetten. En als hij daarmee klaar is moet hij nog een paar kaarsen aansteken in een klein kamertje in de tempel. Dat heet het kamertje van God. Daar ligt een bijbel en daar

staan een paar kaarsen op een mooie tafel. Als je die aansteekt gaat het lekker ruiken en dan helpt dat om aan God te denken en om met God te praten.

Niemand mag er in dat kamertje komen, behalve als je, zoals Zacharias, op het podium mag staan en je handen mag uitsteken om aan alle mensen de mooie woorden van God te zeggen. Zacharias steekt heel stil en heel voorzichtig de kaarsen aan, doet zijn ogen dicht en probeert een beetje aan God te denken. En aan de wensen die hij nog heeft.

Dan doet hij zijn ogen open en hij schrikt. Hij is niet alleen in het kamertje van God! Daar is nog iemand, helemaal in het wit! Wie is dat? Wat doet hij hier? Het is een engel van God. Hij zegt: “Ik kom van God en ik mag je vertellen, dat je andere wensen ook zullen gebeuren. Je zal een kind krijgen en je zal ook meemaken dat Jezus geboren wordt.”

Zacharias schrikt ervan. En hij kan het niet geloven. “Wij, een kind krijgen? Daar geloof ik niks van. Daar zijn we te oud voor!” “Denk je dat God sprookjes vertelt? Hij zorgt er echt voor. Daar moet je op vertrouwen. En ik weet ook al de naam voor de baby: Johannes moet hij heten. Johannes de Doper. Die zal alles vertellen van Jezus en van God!”

“Nou, dat weet ik niet”, zegt Zacharias. “Ik geloof er nog niet zoveel van. Wie bent u eigenlijk? U bent God zelf niet?” “Nee”, zegt de engel, “maar God heeft het mij wel gezegd. En ik zal er ook voor zorgen, dat je het niet vergeet. Je bent van nu af je stem kwijt. Dan kun je niet meer praten en dan moet je vanzelf steeds weer denken aan wat ik gezegd heb.”

En dan is de engel weg. Zacharias is verbaasd, maar dan denkt hij er ineens aan dat hij nog naar het podium moet. Alle mensen zijn al in de tempel en wachten op hem. Hij gaat er vlug naar toe. Het voelt een beetje raar van binnen, maar hij wil toch zijn handen uitsteken en de mooie woorden van God zeggen. Hij kijkt naar alle mensen, steekt zijn handen uit en doet zijn mond open om de mooie woorden te zeggen. Maar, dan gebeurt het! Hij doet zijn mond open, maar er komt geen geluid uit. De mensen horen niets! Hoe kan dat nu? Hij probeert het nog een keer, en nog een keer. Maar er gebeurt niets. Hij moet er een beetje van huilen. En dan ineens moet hij denken aan wat die vreemde man heeft gezegd: “Je raakt je stem kwijt, en dan weet je dat het waar is wat ik gezegd heb.” Hij moet er een beetje van huilen, maar is ook een beetje blij. Maar de mensen weten er niets van, want hij kan niks vertellen. Hij wijst maar naar boven naar God en weer naar zijn keel en naar alle mensen. Ze begrijpen er niet zoveel van, maar wel dat er iets heel bijzonders gebeurd is. Tot slot wuift Zacharias naar de mensen en dan gaan ze naar huis. En iedereen vertelt van de vreemde Zacharias.

Als Zacharias thuis komt wil hij natuurlijk ook van alles vertellen, maar,.. hoe kun je nou iets zeggen als je niet kunt praten? Met gebaren.

Dan wordt er na een tijdje een baby geboren. Wat zijn ze blij!

“Hoe moet hij heten?”, vragen ze aan Zacharias. “Moet hij zacharias heten?” Nee, schudt Zacharias met zijn hoofd. Hoe dan wel? Ze vragen het, maar hij kan nog steeds niets zeggen.

“Nou dan noemen we hem toch maar Zacharias”. Dan pakt Zacharias een pen en schrijft op: “Johannes is zijn Naam!” En, in een keer gebeurt het: Hij kan weer praten!

Wat zijn ze blij! En... zegt Zacharias. Deze wensen van mij zijn echt gebeurd, dat zijn net kleine kaarsjes die licht geven. Ze maken je blij. En... misschien gebeurt er dan ook nog wel wat meer. Zou het verhaal van Jezus ook nog komen?

En van vrede op aarde? Wat denken jullie?

Straks gaan we kerstfeest vieren.

Dan mogen we eraan denken, dat Jezus geboren is. En dat God van ons houdt en goed voor ons wil zorgen. En.. dat we God mogen helpen om te zorgen voor de bloemen en de dieren en de mensen. En... dan komt alles toch wel goed!

7. Zacheus

* Vooraf

Je zou een gesprekje kunnen hebben over hoe je het zou vinden als iemand iets van je leent en hij brengt het niet terug. Erger nog, als hij net doet alsof het van hemzelf is (bijv. een pop, een bal of een fiets). Dat is niet eerlijk.

Dat kan ook met geld. Als iemand geld leent van jou in het café en hij wil het niet terug geven. Is dat dan nog wel je vriend? Het is niet eerlijk, want je mag niet iets van een ander pakken en niet doen alsof het van jezelf is.

Dit zou je heel aanschouwelijk kunnen doen door zelf te pronken met iets van een ander (bijv. een mooie jas, of een mooi stuk speelgoed, of een portemonnee vol met geld). Je kunt heel trots vertellen, dat je iets moois hebt. Vervolgens kun je vertellen hoe je er aan gekomen bent. (over geld zijn wel leuke truckjes te vertellen: geld lenen, of mensen iets meer te laten betalen dan het kost, enz.). Wat vindt iedereen ervan? Is dat eerlijk? Zouden je vrienden dat wel aardig vinden?

Je zou ook een verhaaltje kunnen vertellen over Kees.

Kees wil graag een heleboel geld hebben, hij wil rijk zijn. Want hij wil iets heel moois kopen om mee te spelen: een computer (je kunt ook een ander duur stuk speelgoed noemen: pop, raceauto of fiets). Die kost een heleboel geld, maar daar kun je ook een heleboel leuke spelletjes op spelen. Een heleboel geld heeft hij niet. Hoe moet dat nu? Hij heeft zijn moeder gevraagd om geld, maar dat krijgt hij niet. “Wacht eerst maar eens tot je groot genoeg bent, en dat je genoeg geld gespaard hebt”, zegt zijn moeder. Kees vindt dat niet leuk. Hij wil nu een computer en niet later! Hoe kan hij nu aan veel geld komen? Weet je wat? Als hij nu eens wat leent van zijn vrienden? Ja, dat gaat hij doen. Hij gaat naar zijn vriendin Janet. “Mag ik wat geld van jou lenen?” Natuurlijk mag dat, maar lenen dan moet je het wel terug betalen. “Natuurlijk krijg je het weer terug”, zegt Kees. Zo gaat hij naar Jan, naar Pieter, naar Henk en naar al zijn andere vrienden. Ze geven hem allemaal wat geld. Ja, want lenen betekent, dat je het weer terug krijgt. Kees heeft nog niet geld genoeg. Weet je wat hij bedenkt? Als ik nu eens boodschappen doe. Dat kost geld. Als ik nu eens tegen mijn moeder zeg, dat de boodschappen duurder geworden zijn? En tegen de buurman. Dan krijg ik meer geld. Dat stop ik lekker in mijn eigen zak. En dan ziet Kees lege flessen staan. Daar krijg je ook geld voor, als je ze terug brengt naar de winkel. Dat doet Kees. Hij krijgt in de winkel geld als hij de flessen terug brengt. Maar, weet je wat Kees zegt tegen de buurman? “De fles is stuk gevallen onderweg. Nu heb ik er geen geld voor gekregen”. Is dat eerlijk? Nee, maar Kees krijgt wel steeds meer geld! Zo krijgt Kees geld genoeg om een hele mooie computer te kopen. Maar, hoe moet dat nu met het geld dat hij van zijn vrienden geleend heeft? Dat moet hij toch terug betalen? Zijn vriend Jan vraagt aan Kees: “Kees, wanneer krijgen we ons geld terug? Jij hebt nog geld van ons! Dat moet je terug betalen!” Weet je wat Kees zegt? “Jullie moeten niet zo zeuren om dat beetje geld. Moet je eens kijken wat voor mooi kado ik gekocht heb.” En tegen al zijn vrienden zegt hij: “komen jullie kijken naar mijn mooie computer? Misschien mogen jullie er ook wel eens op spelen.” Wat denk je, wat doen zijn vrienden? Ze blijven weg. Ze zijn boos. “Kees, geef ons eerst maar ons geld terug. Zo willen wij niet eens meer jouw vriend zijn!”

Nou heeft Kees wel een hele mooie computer, maar hij heeft geen vrienden meer. Is hij een beetje zielig? Kees moet huilen. Hij vindt eigenlijk zijn computer ook niet zo mooi meer. Hij heeft helemaal geen zin om te spelen. Zijn moeder vraagt: “Kees, wat is er aan de hand?” En dan vertelt Kees het hele verhaal. “O, wat ben jij toch dom”, zegt zijn moeder. “Nou wil jij in je eentje iets heel moois kopen. Je hebt zelf geen geld. Je betaalt het met geld van een ander!

Dat kan toch niet? Weet je wel dat die computer dan eigenlijk helemaal niet van jou is? Die is eigenlijk van je vrienden. Want die hebben er allemaal aan mee betaald.” Kees schrikt ervan. Ja, dat is zo. Hij heeft de computer gekocht van het geld van zijn vrienden. Hij moet het allemaal nog terugbetalen. Denk je dat het weer goed gekomen is? Kees heeft het aan al zijn vrienden verteld. En toen kwam het weer goed. Weet je wat ze zeiden? “Kees, als we nou dit kado eens met zijn allen gaan gebruiken? Het is toch eigenlijk ook een beetje van ons allemaal. Dan kunnen we er allemaal plezier van hebben. Dan kunnen we ook we weer vrienden worden.”

Nou, Kees is nu natuurlijk heel erg blij. Want als je geen vrienden hebt, dan is er niets meer aan. En je moet altijd eerlijk zijn, anders raak je je vrienden kwijt!

Dat is het verhaal van Kees en daarmee zit je al dicht bij het verhaal van Zacheus.

* Vertelling (Luc. 19: 1-10)

Zacheus loopt een beetje zielig rond. Hij heeft hele mooie deftige kleren aan. Hij is heel rijk. Hij heeft een heel mooi groot huis. En toch is hij een beetje zielig. Want hij heeft geen enkele vriend. Hij is altijd alleen. Is dat leuk? Het is nog erger. Want weet je wat er gebeurt, als hij iemand op straat tegenkomt? Dan zegt Zacheus: ”goedendag.” En weet je wat die ander doet? Hij zegt niks, draait zijn hoofd de andere kant uit en als Zacheus voorbij is spuugt hij op de grond achter Zacheus en hij steekt zijn tong uit. Is dat leuk? Hoe komt dat, denk je? De mensen zijn boos op Zacheus. Niet omdat hij rijk is, maar wel omdat hij oneerlijk is! Want weet je wel hoe hij aan al dat geld gekomen is? Dat heeft hij op een slimme manier van mensen afgepakt.

Hij is een tollenaar. En dan moet je bij de ingang van de stad staan, bij de poort. En alle mensen die binnen komen moeten eerst geld betalen, voor de belastingen. Maar, weet je wat Zacheus doet? Die vraagt altijd extra geld. En dat moeten de mensen wel betalen, want anders haalt Zacheus de politie erbij. Of, dan mag je de stad niet binnen. Vinden de mensen dat leuk? Nee, natuurlijk. Dat doet Zacheus bij alle mensen, ook bij zijn vrienden. Die vinden dat natuurlijk helemaal niet leuk. Zacheus krijgt zo een heleboel geld en hij wordt heel rijk. Hij koopt een heel mooi huis en zet daar allemaal mooi spulletjes in. Maar hij is helemaal alleen, want niemand wil vriend van Zacheus zijn. Als ze Zacheus zien lopen ze een straatje om, of ze spugen op de grond. Dat doen ze ook als ze zijn huis voorbij komen. Niemand wil zijn vriend zijn. Dat is niet leuk, maar het is wel zijn eigen schuld.

Op een dag hoort Zacheus, dat Jezus in de stad komt. Je weet wel, dat is die man, die zulke mooie dingen doet (zieke mensen beter maakt en mooi verhalen over God vertelt). Over dat God van alle mensen houdt. Zacheus denkt: “misschien wil Jezus wel een vriend van mij zijn. Weet je wat? Ik ga kijken als hij hier langs komt op de weg.”

Zacheus kleedt zich aan en gaat naar de weg waar Jezus langs komt. Maar, denk je dat hij de enige is, die Jezus wil zien? Nee. Er zijn een heleboel mensen op straat. En wat doen ze, denk je, als Zacheus voorbij komt? Ze kijken een andere kant uit, spugen op de grond en steken achter zijn rug de tong uit. Is dat leuk? Nee, maar het is wel een beetje de eigen schuld van Zacheus. Hij komt bij de weg waar Jezus langs komt. Maar, daar staan allemaal mensen langs de weg! Zacheus komt helemaal achteraan te staan en probeert over de mensen heen te kijken. Maar, hij ziet niks. Hij maar klein. Hoe moet dat nu? Hij ziet kinderen, die tussen de mensen door dringen naar voren. Hij probeert het ook even. Maar, boze mensen duwen hem weg. “Wat doe jij hier? Jij hoort hier niet! Wegwezen! Jij bent oneerlijk! Dacht je dat Jezus jou aardig vindt? Niks hoor. Ga jij maar mooi weer naar huis!” Dat is niet leuk. Maar, hij wil Jezus wel zien. Hoe moet dat nu? Wacht eens, er staan ook allemaal bomen langs de weg. Bomen met heel dikke takken. Daar kun je op zitten. Weet je wat? Hij klimt in een boom. Nu

kan hij alles zien (Je zou dit kunnen illustreren door zelf op een stoel of tafel te gaan staan en zo het volgende stuk verder te vertellen). Moet je eens kijken! Hij kan alles zien! En de boom heeft van die grote bladeren. Dan kunnen de mensen hem niet zien. Dat is mooi. Dan schelden ze hem ook niet uit. Dan kan hij stiekem Jezus zien zonder dat hij hem kan zien. En zo gebeurt het. Jezus komt langs met zijn discipelen (je kunt nu weer op de “grond” verder vertellen). Jezus loopt langs de weg met zijn discipelen. En kijkt naar alle mensen. Maar, plotseling blijft hij staan, bij de boom van Zacheus en kijkt naar boven. Hij roept: “Zacheus!” Zacheus schrikt. Nu kijken alle mensen naar boven. Ze zien Zacheus en ze beginnen een beetje te lachen. Weet je wat ze denken? Jezus zal wel boos zijn op Zacheus en hem uitschelden. Hij zal wel zeggen, dat Zacheus heel slecht is en dat God niet van hem houdt. Maar, weet je wat Jezus zegt? “Zacheus, kom vlug uit de boom, want ik wil graag bij jou op bezoek komen!” Nou, wie had dat gedacht? De mensen vinden Jezus niet meer zo aardig. Hoe kan hij dat nu doen? Om zomaar op bezoek te gaan bij iemand die zulke slechte dingen gedaan heeft, iemand die helemaal geen vrienden heeft. Dat vinden ze niet leuk. Ze lopen allemaal een beetje boos weg. Maar, Zacheus wordt in een keer heel blij. Hij klimt snel uit de boom en neemt Jezus mee naar huis. Hij denkt nu niet aan al die mensen, die hem niet aardig vinden. Hij denkt alleen aan Jezus die bij hem op bezoek wil komen. Zo gaan ze bij zijn huis naar binnen. Wat zou Jezus ervan zeggen? Als Zacheus met Jezus binnenkomt in zijn huis, kijkt hijzelf ook om zich heen. Wat heeft hij een mooi huis. Maar, ja dan ziet hij naar alles wat hij heeft. Jezus vraagt: “is dat allemaal van jou?” Zacheus wil eerst “ja” zeggen, maar dan krijgt hij een kleur. Eigenlijk is het niet van hem. Hij heeft het toch van mensen afgepakt? Hij heeft toch geld gepakt wat niet van hem was, met truckjes en zo? Hij stottert een beetje, want hij ziet ineens hoe verkeerd dat is. Hij ziet ineens, hoe erg het is! En ook dat het zijn eigen schuld is dat hij geen vrienden meer heeft. Hij zegt: “Jezus, ik wil het weer goed maken. Ik geef alles terug aan de mensen van wie ik wat heb afgepakt en wat ik niet meer weet geef ik aan alle arme mensen. Ik wil anders leven. Ik wil mensen blij maken”. En, wat vindt Jezus ervan? Hij is blij. Hij zegt: “zie je wel. Ook Zacheus hoort erbij, want hij weet nu hoe het moet”. En de mensen? Ze snappen er eerst niks van. Maar als Zacheus weer naar buiten komt vertelt hij het aan iedereen. Zo maakt hij de mensen weer blij. En denk je dat hij weer vrienden krijgt? Denk je, dat God van hem houdt? Zo komt alles toch weer goed voor Zacheus!

* Na de vertelling

Het is leuk om (onderdelen van) dit verhaal uit te spelen met de bewoners. Je kunt spelen, hoe Zacheus tollenaar is en extra geld vraagt van de mensen (“anders mogen ze er niet langs!”). Je kunt spelen, hoe de mensen op Zacheus reageren, als hij voor bij komt, of als de mensen langs het huis van Zacheus lopen. Je kunt spelen, hoe het is als je achter aan staat en je wilt vooraan staan, maar de mensen laten je niet door, enz. Je kunt ook praten over arm en rijk (bijv. in de wereld) en dat we moeten leren delen. Je kunt mensen blij maken, die geen vrienden hebben of die een beetje zielig zijn Kaart sturen, of een bezoekje of een bloemetje), enz.

8. Samen delen

(de spijziging)

Vooraf

Op een tafel zou je van te voren een schaalte met wat lekkers (iets wat eventueel in tweeën te delen is, bijv. spekjes) kunnen neerzetten, ergens in een hoekje, zodat het niet opvalt. Het moet wel te zien zijn, maar het is niet duidelijk of het echt voor het kerkclubje bedoeld is.

Je zou een gesprekje kunnen hebben over hoe het is als een ander iets krijgt en jij hebt niets. Bijv. een snoepje of een koekje (natuurlijk kun je dat ook letterlijk laten gebeuren door zelf iets lekkers te gaan eten en tegen de groep te zeggen: "ik heb zin in wat lekkers, en... jullie krijgen niks"). Wat vind je daarvan? Is dat eerlijk? Wat moet er gebeuren? Samen eerlijk delen.

Maar als jij zelf nou iets lekkers hebt en een ander komt vragen: "mag ik wat van jou?" Hoe is dat dan? Samen delen is niet zo gemakkelijk.

Verhaal van Kees:

Hij heeft een grote zak dropjes gekregen (laat maar zien). Heerlijk, lekker die mag hij straks allemaal opeten. Dan komt er een vriendje op bezoek.

Wat moet Kees dan doen?

Natuurlijk mag zijn vriendje ook een paar dropjes. Dan heeft hij er wat minder, maar dat is niet erg. Als je vrienden hebt, moet je toch samen delen? Maar... dan komen er ineens veel meer vrienden. Ja... en als je dan moet delen wordt het wel wat anders! Kijk maar eens wat er met de dropjes van Kees gebeurt (laat maar zien als je de hoop dropjes in allemaal kleine hoopjes verdeelt). Er blijven steeds minder dropjes over voor Kees zelf. Als je één vriend hebt, dan gaat het nog. Maar als je 6 of 7 vrienden hebt dan blijft er niet zoveel over. Kees heeft er wat op bedacht. Weet je wat? Als ik nou eerst een heleboel dropjes uit de zak haal en die in mijn eigen zak steek, dan ga ik de rest delen. En dan heb ik zelf ook nog genoeg over. Zo gebeurt het. (laat maar zien hoe het gaat. Eerst stiekem een zakje met meer dan de helft van de dropjes in je eigen zak stoppen. Vervolgens de rest zo verdelen dat er hoopjes van twee dropjes ontstaan). Nou heeft iedereen twee dropjes. Kees ook (O ja? Heeft Kees maar twee dropjes?) En iedereen is blij met Kees. Dat hij zomaar al zijn dropjes met hen heeft willen delen. (al zijn dropjes???)'

Thuis vraagt zijn moeder: "Kees, heb je al je dropjes gedeeld?". Kees knikt ja, maar hij krijgt er wel een kleur van. "Wat goed van jou!", zegt zijn moeder, "dan ben je zeker wel blij, want delen maakt blij!" Maar, Kees voelt zich helemaal niet zo blij. En hij durft de dropjes niet uit zijn zak te halen. Pas als hij in zijn bed ligt haalt hij de dropjes uit zijn zak. Maar...bah, wat vies! Alle dropjes kleven aan elkaar en zijn ook nog vies geworden in zijn zak. Bah, Niet lekker! En ook niet leuk. Kees gooit de klomp dropjes weg. Nu heeft hij er helemaal geen plezier meer in. De volgende keer kan hij beter alles maar delen. Dan hoeft hij ook niks stiekem te doen en als je samen deelt word je blij: je hebt wel minder drop voor jezelf, maar je hebt wel vrienden om je heen. Kees was niet zo blij, want hij moest steeds aan zijn weggestopte dropjes denken. En nu heeft hij er ook niets aan: de dropjes worden weggegooid. Dan had hij ze beter toch maar kunnen delen.

Vind je delen leuk, of ook wel een beetje moeilijk?

Als je zelf mooi speelgoed hebt? Of iets lekkers? Het hangt er ook van af hoe het is met de ander. Als die zelf wel veel speelgoed heeft is het heel anders dan dat hij helemaal niets heeft. Als hij zelf ook veel lekkere dingen heeft en alleen maar wat van jou wil hebben is het anders dan dat hij echt honger heeft. Of als hij zelf ook iets heeft en je gaat

dat dan samen delen.

Eigenlijk gaat daar het verhaal over.

Vertelling (Marc. 6: 30-44)

"Mattias, wil jij even boodschappen doen?" Dat roept de moeder van Mattias.

Nou, eigenlijk heeft Mattias geen zin. Want hij was net zo leuk aan het spelen met een paar vriendjes. Maar ja, als je geen boodschappen haalt is er ook geen eten. Dus pakt hij de mand en gaat naar de winkel. Ze krijgen vanavond bezoek van zijn oom en tante. Dat vindt hij prachtig, want zijn oom kan zulke mooie dingen vertellen. Mattias wil ook wel mooie verhalen vertellen. Maar ja, dan moet er eerst iets bijzonders gebeuren.

En...gewoon wat spelen, of boodschappen doen, is niks bijzonders. Daar kun je geen verhaal over vertellen. Hij moet brood kopen en vis: 5 broden en 2 vissen. Zo dat is nogal wat! Ja, want ze krijgen bezoek.

Mattias loopt met zijn mand met broden en vissen weer terug naar huis. Onderweg komt hij zijn vriendjes tegen. Ze roepen: "kom mee naar het meer. Daar is iets heel bijzonders!" "Wat dan?", vraagt Mattias. "Nou daar is Jezus. En die kan heel mooie verhalen vertellen." Nou, dat kan zijn oom ook. Daarvoor hoeft hij niet mee. Die verhalen hoort hij vanavond wel. "Nee, hij vertelt niet alleen mooie verhalen, maar hij doet ook iets heel bijzonders. Hij maakt mensen die ziek zijn weer beter. Je gelooft het vast niet, maar onze buurman kan niet lopen en nu heeft Jezus ervoor gezorgd, dat hij weer kan lopen. Kom je mee? Er zijn al een heleboel mensen naar toe. Meer dan duizend. We moeten opschieten, anders is er geen plaats meer!" Mattias denkt niet lang na en loopt hard met ze mee. Naar het strand langs het water. Hij denkt helemaal niet meer aan de mand met boodschappen. En aan zijn moeder die op hem wacht.

Ze komen bij het strand. Vol mensen (het zijn er wel vijfduizend!). Maar, als je achteraan staat kun je alles niet zo goed zien en horen. Helemaal in de verte staat een man: Jezus. Je kunt hem haast niet zien. De jongens willen dichterbij. En, hoe doe je dat als je helemaal achteraan staat? Jongens zijn slim. Ze kruipen haast onder de mensen door.

Duwen een beetje en dan staan ze in één keer vooraan. Kunnen ze Jezus goed zien en horen. Hij vertelt een verhaal over God. Die van alle mensen houdt. Maar ook, dat je geen ruzie moet maken. En dat je elkaar niet voor de gek moet houden. En... weet je wat het ergste is? Dat je net doet alsof je beter bent dan iemand anders. Dat je heel trots loopt en naar beneden kijkt naar iemand anders. Net doet alsof hij er niet is. Wat moet je doen als iemand op de grond gevallen is? Of als iemand verdrietig is? Of als iemand ziek is? Helemaal alleen? Of als hij erge honger heeft? Samen delen! De één is niet belangrijker dan de ander. Maar dat moet je wel leren. God wil je daarbij helpen en je kunt elkaar helpen. En als je echt gaat delen, krijg je meer terug dan je denkt. Dan gebeuren er heel bijzondere dingen. Daar word je blij van en dan komt het ook altijd goed!

Het wordt al laat. Mattias vergeet alles. Maar alle andere mensen ook. Hoe moet dat nu? Ze moeten toch ook eten hebben? Mattias hoort één van de leerlingen tegen Jezus zeggen: "stuur de mensen toch naar huis, want ze hebben honger en hier is geen eten!"

Weet je wat Jezus zegt? "Als je luistert naar dingen die heet mooi zijn en heel belangrijk, vergeet je dat je honger hebt. Alle mensen moeten weten dat God van ze houdt. Dat is net zo belangrijk als eten. Dat is eten van God. Dat kun je voelen van binnen. Dat maakt je blij. Weet je wat? Gaan jullie ze maar eten geven! Ze zijn toch eigenlijk een beetje bij ons op bezoek?" Daar schrikken ze van. Er zijn wel vijfduizend mensen! "We hebben geen brood, en geen geld genoeg! En er is geen winkel in de buurt!"

"Weet je wat?", zegt Jezus, "we zullen zien of de mensen er ook wat van geleerd hebben. Om samen te delen met God. Laat ze eerst maar eens gaan zitten". Dat gebeurt.

"Ga eerst maar eens kijken wat de mensen zelf bij zich hebben. Vraag maar, wat er is aan eten. Dan vraag ik aan God of Hij ervoor wil zorgen dat er genoeg is voor iedereen". Iedereen zoekt een plaatsje op de grond. Mattias ook. Dan wordt er gevraagd: "wie heeft er wat eten bij zich?" Er gebeurt niet zoveel. Mattias ziet de vrienden van Jezus overal vragen. Maar, wie heeft er nou eten bij zich? Wie heeft eraan gedacht om eten mee te nemen? Niemand toch zeker? De mensen hebben niks bij zich of ... ze zeggen dat ze niks bij zich hebben. Dat kan natuurlijk ook. Net zoals in het verhaaltje met Kees. Mattias denkt: "hoe moet dat nou, als er helemaal geen eten is?" Ineens moet hij aan zijn boodschappen denken: hij heeft toch brood bij zich? En vis! Hij heeft wèl eten. Ja, maar dat moet hij toch mee naar huis nemen voor zijn moeder? Dat is toch voor hem zelf? En als hij het met zoveel mensen moet delen? Dat kan toch niet? Dan blijft er toch helemaal niets van over? Hoe moet dat nou?

Wat denk je, wat gaat Mattias doen?

Hij moet denken aan wat Jezus gezegd heeft: "als je samen deelt, gebeurt er iets heel bijzonders, dan krijg je meer terug dan je denkt!" De leerlingen van Jezus lopen al weer terug naar Jezus om te zeggen, dat niemand eten bij zich heeft. Dan gaat Mattias staan en roept: "ik heb wel eten bij me. Vijf broden en twee vissen. Die mogen jullie wel hebben!" Heel blij zijn ze met het mandje van Mattias. Maar, hoe gaat het verder? Dat is toch lang niet genoeg voor al die mensen? Jezus pakt de broden, en breekt ze in stukjes en ook de vissen. Hij gaat bidden en zegt: "God, dank u wel voor het eten en wilt u helpen, dat we zo samen delen dat er genoeg is voor iedereen, Amen." Hij vraagt zijn leerlingen om alles rond te delen.

Mattias kan zijn ogen niet geloven. Het lijkt alsof zijn broden in duizend stukjes worden gedeeld. Er komen steeds meer stukjes. Om zich heen ziet hij ook van alles gebeuren. Er zijn meer mensen die wat eten bij zich hadden, maar dat niet gezegd hebben: ze wilden het voor zichzelf houden. Maar ... ja, waar komt het door? Als het zo begint, gaat iedereen vanzelf mee doen! Iedereen gaat delen met iedereen! Iedereen gaat praten met iedereen. Een groot wonder. Het is net alsof ze allemaal bij elkaar horen. Eén grote familie! Samen lachen en praten. Iedereen blij en nergens ruzie!

Daar wordt Mattias zo blij van. Dat moet iets van God zijn! Dat zou op de hele wereld moeten gebeuren. Dan is er ook geen oorlog meer of honger!

En weet je wat? Er is meer dan genoeg voor iedereen! Er zijn nog een heleboel manden met brokken brood over. Mattias kan zo een mand meenemen naar huis, vol met brokken die over zijn.

Als hij thuis komt... is zijn moeder eerst een beetje boos. "Waar was jij? Je oom en je tante zijn er al en we hebben niets te eten!" Maar Mattias begint te vertellen: hij heeft geen boodschappen, maar wel een mooi verhaal! En iedereen vindt het prachtig. En... in het mandje van Mattias zitten nog brokken, die overgebleven zijn: meer dan genoeg voor iedereen!

Als je samen deelt gebeurt er altijd wel iets bijzonders. Daar word je blij van!

Dat is het verhaal van Jezus en van God. Maar ook van Mattias en van ons.

Na de vertelling

Zullen eens kijken wat er te delen valt? Je kunt nu zeggen, dat je het leuk vindt om samen iets lekkers te eten, maar dat je niet weet wat. Hoe moet dat nu? (Er komen vast wel leuke ideeën. Bijv. het schaaltje met spekjes). Maar dat is niet genoeg voor iedereen. Hoe moet dat dan? Enz. Je kunt ook gewoon het schaaltje aan iemand geven en vragen of hij dat even rond wil delen. En dan kijken wat er gebeurt (zonder ingrijpen of suggesties, hoe

die dat moet doen. Wel zorgen dat je nog wat spekjes achter de hand hebt om het nog eens te proberen). Praten over hoe het gaat. Hoe is het als er mensen zijn die niets hebben. Hoe kan het beter? Als je allemaal wat krijgt, word je daar blij van. Zo moet het eigenlijk ook op de wereld. Als niemand honger heeft, en allemaal een huis om in te wonen. Enz. Maar dat moeten we wel leren! Te beginnen in je eigen huis en hier in de groep. En God kan ons daarbij helpen.

Wat kunnen wij nog meer delen en hoe kan dat het beste?

Eventueel kaarten maken voor zieke mensen, versturen enz.

Wat kun je nog meer delen? En hoe kan dat het beste?

Je kunt snoep delen, maar kun je ook een kamer delen? Huiskamer? Slaapkamer? Een stoel? Speelgoed? Een kaars? Een vlammetje? Een liedje? Als je blij bent, als je verdrietig bent? En als je boos bent?

Er is nog veel te leren. Maar er is ook veel meer te delen dan je denkt.

En God wil daarbij helpen.

9. Palmzondag: feest, ook al begrijp je het nog niet helemaal!

* Vooraf.

Je zou kunnen beginnen met stil te staan bij wat het betekent als je erg belangrijk bent.

Belangrijk zijn. Hoe loop je als je belangrijk bent? Wat voor kleren heb je aan als je belangrijk bent? Wanneer ben je belangrijk? Als je veel geld hebt? Als je de baas bent? Is de koningin belangrijk? En de directeur? En de groepsleiding? En je vader en moeder?

Maar, wat vind je ervan als iemand de baas over jou speelt? Is dat leuk? Ja, alleen als jij er zelf ook beter van wordt. Als jij allemaal cadeautjes krijgt. Dan kan het zijn, dat je wilt dat iemand de baas wordt, omdat je er dan zelf ook beter van wordt.

Als iemand heel belangrijk is (bijv. de koningin!), en zij komt op bezoek, wat ga je dan doen van te voren? Alles netjes maken. Het hele huis opgeruimd en versierd.

Je kunt ook een verhaaltje vertellen over Kees:

Kees is een beetje zielig, want hij heeft niet zoveel vriendjes. Als hij op straat andere kinderen ziet, dan is het net alsof zij hem niet zo goed zien. Dan zegt hij "dag" en dan zeggen ze niets terug. Maar als er een belangrijke meneer langs komt, zeggen ze allemaal: "dag" en dan zwaaien ze heel erg met hun hand. Kees vindt dat niet leuk. Waarom zeggen ze tegen hem geen "dag". Dat komt vast omdat ze hem niet aardig vinden, of omdat ze hem niet zo belangrijk vinden. Hij heeft nergens zin in en gaat maar vroeg naar bed, want hij vindt nergens wat aan. En dan ligt hij te slapen, en dan krijgt hij opeens een droom. Wie droomt er wel eens? Dan lig je met je ogen dicht en dan zie je van alles. Kees ziet in zijn droom een prachtig huis. Hij loopt naar de deur. Daar moet iemand in wonen, die heel veel geld heeft en die heel belangrijk is. Hij is nieuwsgierig en dan gaat de deur open en komt er iemand uit die heel deftig en heel rijk is. Die meneer staat daar en kijkt om zich heen en dan ziet hij Kees. (dat gebeurt dus niet echt maar in zijn droom: het lijkt net echt!) Hij zegt: "he, Kees, zal ik jou eens heel belangrijk maken? Kees schrikt ervan. Belangrijk, hij? Ja, dat wil hij natuurlijk wel. Dan zullen alle mensen wel naar hem kijken, en heel vriendelijk zijn. Dan krijgt hij vast een heleboel vrienden. Hij gaat met die meneer naar binnen. Het wordt spannend (en het is nog steeds in de droom). Die meneer geeft hem een heel mooi en duur kleed om om zich heen te doen (Het zou leuk zijn als je een mooie dure jas, of een mooi kleed om kunt doen). Hij zegt: "weet je wat? Ik heb een heel grote auto, met een echte chauffeur. Jij mag achterin gaan zitten en dan zal hij met jou rond gaan rijden. En dan zet je een heel grote zak met geld naast je op de bank. Dan kunnen alle mensen je zien. Dan zien ze hoe rijk je bent. Is dat niet prachtig?"

En zo gebeurt het ook. Kees in een prachtig kleed, met een heel grote zak met geld op de achterbank van de auto. De raampjes gaat vanzelf open en dicht. En zo gaan ze met de heel grote auto door de stad. Alle mensen komen kijken. En ze zwaaien naar Kees. "ha, die Kees! Tjonge jonge, wat ben jij rijk! Hiep hiep hoera!!!" Kees vindt het eigenlijk wel prachtig en hij zwaait natuurlijk terug naar al die mensen. Hij denkt: 'nu krijg ik een boel vrienden, want nu ben ik belangrijk.' Hij roept: "wie wil er mijn vriend zijn?" Ze roepen allemaal: "Ik wel!" "Wij allemaal wel!" Kees zegt: "zullen we samen spelen?" "Spelen? Nee hoor! Geef ons maar wat geld: dat vinden we veel leuker! En, laat ons maar in de auto rijden. Ga jij maar in je eentje spelen. Wij willen alleen maar je geld en je auto!" En dan beginnen ze in een keer te schelden op Kees, en ze gaan zelfs met modder gooien en met stenen. Dat is niet leuk! Kees loopt heel hard weg. Ze waren alleen maar aardig, omdat hij zoveel geld heeft. Ze willen helemaal niet zijn vriend zijn: ze willen alleen maar zijn geld en zijn auto. Dus, als je belangrijk bent, helpt het helemaal niet om vrienden te krijgen! Kees wordt verdrietig en zegt: "hier hebben jullie alles, ik wil het niet eens meer hebben!" Hij loopt heel hard weg. In de droom begint Kees te huilen. En, dan wordt hij wakker. Gelukkig, het is maar een droom! Zijn moeder komt er aan. "Kees, wat is

er aan de hand? Waarom huil je zo? Heb je gedroomd?" Kees vertelt het verhaal van de auto en dat hij zo graag een vriend wil hebben. Dan zegt zijn moeder: "als je vrienden wil maken, dan helpt het niet, als je rijk bent of belangrijk. Vriend ben je pas, als je iemand echt aardig vindt, of als je iemand kunt helpen. En alleen als je heel dichtbij iemand bent, niet als je op een heel grote afstand bent.

(je kunt nu met je stoel even heel ver van iedereen af gaan zitten: kun je zo goed vrienden zijn? Dan vervolgens heel dicht naast iemand gaan zitten: gaat het zo beter?)

* Vertelling.

Is Jezus heel belangrijk? Wat doet Hij allemaal?

Hij vertelt van God. Hij vertelt, dat we goed moeten zorgen voor elkaar. Dat we allen samen moeten delen. Hij maakt mensen beter. Eigenlijk is Hij wel heel belangrijk, maar kun je dat aan Hem zien? Wil Hij ook belangrijk zijn? Wil Hij ook de baas spelen? Eigenlijk niet. Wil hij ver van de mensen vandaan zijn, of heel dichtbij? (dit kun je illustreren door met je stoel ver af en daarna dichtbij de groep te gaan zitten). Hij wil alleen, dat de mensen elkaar helpen om een beetje blij en gelukkig te kunnen zijn.

Op een dag gaat Jezus met zijn leerlingen op reis naar Jeruzalem.

En dan zijn er natuurlijk mensen, die Hem zien en zeggen: "dat is toch die Jezus, die verhalen van God vertelt? Dat is toch Jezus die zo knap is dat Hij zieke mensen beter maakt?"

En weet je wat er dan gebeurt? Jezus zegt tegen een van zijn vrienden: "Je moet naar dat huis daar gaan. Daar staat een grote ezel en een kleine. Ik wil, dat je de kleine ezel voor mij ophaalt." "Maar", zegt Johannes, "als er iemand naar buiten komt? Je mag toch niet zomaar een ezel meenemen?" "Dan zeg je maar: 'onze meester heeft hem nodig. Je krijgt hem straks wel terug!'", zegt Jezus. Nou, zo gebeurt het ook. En de man vindt het goed. Hij denkt: als ik mijn ezel uitleen, dan is dat vast voor een heel belangrijk man. Dan krijg ik er later vast wel een heleboel voor terug. En het ezeltje vindt het ook goed. Hij wil graag net als zijn moeder zijn. Maar er heeft nog nooit iemand op zijn rug gereden! Dit wordt de eerste keer. Hij voelt zich heel belangrijk.

Dan komen de vrienden van Jezus met het ezeltje terug bij Jezus. Hij gaat er op zitten. Ja, dan gaat het reizen wel gemakkelijker. En zijn vrienden vinden het wel goed. Dan kun je toch wel een beetje verschil zien. Zij vinden Jezus wel belangrijk. Maar, zij weten ook dat Jezus niet zelf belangrijk wil zijn. Hij vertelt het verhaal van God. Hij wil, dat **alle** mensen even belangrijk zijn. En hij wil niet de baas spelen. Nee, hij wil helpen! En als je iemand wilt helpen, kun je niet trots als een pauw blijven rondlopen of op een hoge troon gaan zitten. Dan moet je wel heel dichtbij komen, soms moet je dan zelfs op je knieën gaan liggen (ja, als je iemands voeten wilt wassen of zijn schoenen wilt vastmaken).

Dus: Jezus zit wel op een ezel, maar dan op een kleine, niet hoog boven de mensen.

Maar, wat gebeurt er nu? De mensen die in de buurt zijn zien dat en denken: Jezus wil vast koning worden in Jeruzalem. Nou, dat mag best! Dan kan Hij mooi de baas zijn. Dan kan Hij ons mooi helpen om alle vijanden uit het land te jagen. Dan krijgen wij het allemaal goed. Weet je wat? Wij gaan alvast feest vieren. Als iedereen met ons meedoet, wordt Hij vanzelf de koning. Bij een feest hoort versiering. Maar, hoe kun je daar nu aan komen, als je op straat loopt? Wacht eens, er zijn wel takken van de bomen, met hele mooie bladeren: palmtakken. Daar kun je mee zwaaien! En hoe moet de straat versierd worden? Met een mooie rode loper? Die hebben ze natuurlijk niet. Weet je wat? Als we nu onze mantels uitdoen en op straat neerleggen! Dan kan Jezus er met zijn ezeltje mooi overheen lopen. Zo gebeurt het! En nu nog een feestlied zingen: "O, wat zijn we heden blij!" Nee, hij is toch niet jarig! "Lang zal hij leven

in de gloria". Ja, dat kan wel!

"Hosanna! Hosanna! De koning komt er aan!"

Zo maken ze veel lawaai en beginnen ze te zwaaien en te zingen. Er komen steeds meer mensen! Het wordt een heel groot feest. Rondom Jezus. Hij lijkt wel een echte koning! En, vindt Jezus het leuk, wat er gebeurt? Vindt Jezus het leuk om zo baas te worden van alle mensen? Nee, Hij denkt: "de mensen snappen er niets van. Want die mensen denken alleen aan zichzelf. Ze willen er alleen maar zelf beter van worden. En vandaag juichen ze heel hard voor mij. Morgen zullen ze dat weer voor een ander doen. Vandaag willen ze me koning maken, en morgen willen ze me dood maken. Ze snappen er niets van wat God bedoelt. We moeten het samen doen: niet de baas spelen, maar elkaar helpen. En als je echt deelt, kun je pas echt feest vieren. Dit feest houdt vanzelf weer op. Maar, dat feest houdt nooit weer op, want dat is het feest van God!" Want dan doet iedereen daaraan mee. Jezus vindt het wel goed, dat er feest gevierd wordt, maar Hij wil graag dat ze niet alleen naar Hem kijken, maar ook naar elkaar! Hij wil helpen, dat ze zo'n feest vieren, dat alle mensen daaraan mee kunnen doen. Dat is nou nog niet zo. En zolang er ruzie is, of oorlog, of honger, of verdriet als er iemand overleden is, is het nog geen feest voor iedereen. Daarom moeten de mensen nog een heleboel leren.

Feest, dat mag wel! Natuurlijk, want het verhaal van God gaat door!

Dus is er feest. Ook al snappen de mensen het nog niet helemaal. Ze moeten nog een heleboel leren. Want het echte feest is er pas als iedereen mee kan doen.

* Na de vertelling.

Je kunt het verhaal naspelen en bijvoorbeeld alle rollen bij langs lopen en vragen wie wie of wat wil zijn (en wat moet je doen als je '...' bent enz.). Heel eenvoudig bibliodrama, dus.

Je kunt ook samen met de aanwezigen ter plekke een optocht organiseren van mensen die belangrijk zijn. Wat moet en kan er allemaal gedaan worden in de zaal m.b.t. versiering enz. Nu komt de stoet. Iedereen mag meedoen. Er zijn een paar mensen, die niet belangrijk zijn. Zielig, eenzaam, of die iets niet kunnen. De stoet komt langs en "Jezus" geeft ze een kroon of een palmtak, of een mantel, enz.: God vindt ze wel belangrijk!

10. Het verhaal van Pasen.

Inleiding.

Je zou kunnen beginnen met een gesprekje over wat er in de natuur gebeurt met de lente. Bijv. aan de hand van een kastanjetak. Het lijkt erop alsof een boom dood is, maar in de lente gaan de knoppen open en wordt alles weer levend. Dan lijkt het dood, maar dan is het niet zo. Dat is ook zo met bollen of met zaadjes. Die lijken ook dood, maar als je ze in de grond stopt, komt er vanzelf een plantje uit. En hoe zit dat met een ei? Die lijkt wel wat op een kiezelsteen, maar is dat ook zo? Wat komt er uit een ei? Een kuiken. Dat betekent, dat die niet dood is. Er zit leven in. Dat kun je nog niet zien, maar het komt er wel uit. Tenminste als hij in een nest ligt en er goed voor wordt gezorgd.

Een verhaal over Kees.

Kees loopt in de tuin te spelen met een bal. Veel plezier. Maar hij vindt niets aan de bomen. Ze zijn zo kaal. Hij denkt: “laten we ze maar omhakken; ze zijn toch zo dood als een pier.” Hij breekt zomaar een tak van de boom. Zijn moeder ziet het en zegt: “hé, Kees! Dat moet je niet doen. Zo maak je de mooie boom kapot”. ” Nou, dat geeft toch niks. Die boom is toch dood!” Is dat ook zo? Wat denk je? Zijn moeder zegt: “Kees, dat denk jij, maar dat is niet zo. In de winter lijken de bomen dood, maar in de lente komen er weer blaadje en bloemetjes aan. Weet je wat? We zetten die tak van jou in een vaasje met water. Moet jij eens kijken wat er mee gebeurt!” Dat doen ze. En wat gebeurt er met de tak, denk je? Er komen allemaal blaadjes aan (’t zou leuk zijn als je ter illustratie zowel een kale als een uitbottende tak kunt laten zien).

Dat heeft Kees goed gezien. Hij speelt weer verder in de tuin. Hij ziet wat kiezelstenen. Nou die zijn natuurlijk zo dood als een pier. Stenen kunnen niet groeien; die kun je alleen op een stapel gooien, of je kunt ze gewoon weggooien. Maar wat ziet hij daar voor mooie steen? (het is een ei, maar dat weet Kees niet). Dat is een hele mooie kiezelsteen. Daar kun je wel mee gooien, of niet? Kees pakt het ei. Hij denkt echt dat het een steen is. En hij gooit hem de lucht in. En hij vangt hem ook weer op. Maar, o wat gebeurt er? Hij laat hem per ongeluk vallen. Het ei valt stuk op de grond. (dit kun je illustreren met een echt ei, maar dan natuurlijk gekookt!). Het is helemaal geen steen. Het is een ei. Domme Kees! Zijn moeder zegt: “Kees, wat doe je nu? Een ei lijkt dood, maar het is niet dood. Net zo als met die dode tak, net zoals met een zaadje in de grond. Die lijken wel dood, maar daar komt ook weer nieuw leven uit. Bloemetjes en blaadjes. En uit een ei kan een kuiken komen. Als je er maar goed genoeg voor zorgt”. Dat heeft Kees allemaal weer geleerd. Nu weet hij het wel. Hij gaat weer in de tuin spelen. En... hij vindt nog een ei. Hij denkt: “deze keer weet ik het heel goed. Uit een ei kan een kuikentje komen. Als je er maar goed genoeg voor zorgt. Net als uit een zaadje. Weet je wat? Ik stop het ei in de grond. Dan geef ik het elke dag water. En dan groeit er van zelf een kuikentje uit.” Is dat zo denk je? Nee, hè! Domme Kees. Hij weet niet dat een ei iets heel anders is dan een zaadje. Een plant groeit in de grond, maar hoe komt een ei uit? In een nest. Als de kip of de vogel er op zit. Dat weten jullie, maar dat weet Kees niet.

Elke dag gooit Kees er met de gieter wat water op. Elke dag kijkt hij of er al een kuikentje uit komt. En, denk je dat er wat gebeurt? Niks hoor! Kees roept zijn moeder erbij. “Mam, nou heb ik heel goed gedaan wat je gezegd hebt. Ik weet, dat een ei niet een steen is! Daar komt een kuikentje uit als je er maar goed voor zorgt. Ik heb het in de grond gestopt en elke dag water gegeven. En, nou komt er nog steeds geen kuikentje uit! Hoe kan dat? “Domme Kees”, zegt zijn moeder. “Een ei is geen zaadje. Die moet je niet in de grond stoppen. Die moet uitgebroed worden in een nest. Daar moet een kip of een vogel heel goed voor zorgen. Dat kun jij niet.”

Dat vindt Kees allemaal wel moeilijk. Maar hij weet het nu wel! Een tak kan dood lijken, maar hij is het niet. Een ei lijkt wel op een kiezelsteen, maar hij is niet dood. Daar kan een kuikentje uitkomen.

Dood en nieuw leven. Dat is in de natuur. Maar dat kan met mensen ook.

Als iemand niet mee mag doen bij een spelletje, dan moet hij in de hoek zitten. Dan doet hij niet mee. Dan is het net alsof hij er niet meer is. Als hij dan wel weer mee mag spelen, dan doet hij wel weer mee!

Als iemand is overleden en je praat er nooit meer over. Dan lijkt het alsof iemand helemaal dood is. Maar als je iemand niet vergeet, als je verhalen over hem kunt vertellen, dan is hij net alsof hij erbij is en weer een beetje levend is. Een kaars kun je uitblazen. Dan lijkt hij helemaal uit en dood te zijn, maar steek je hem weer aan dan doet hij weer helemaal mee. Zo kun je dat ook laten zien, als iemand overleden is. Als iemand overleden is, kun je het kaarsje uitblazen. Als je hem niet vergeet. Als je aan hem denkt. Als je een verhaal over iemand kunt vertellen. Of een foto kunt laten zien, dan doet hij weer helemaal mee. Dan kan het kaarsje ook weer aangestoken worden.

Vertelling (Luk. 24: 1-12)

Kijk, daar lopen een paar vrouwen op straat. 't Is nog heel vroeg in de morgen. Ze kijken niet blij: ze zijn verdrietig. Ze praten over Jezus. Ze zijn verdrietig, omdat Jezus overleden is. Wat is er gebeurd? Jullie weten wel, dat er mensen waren, die niet wilden luisteren naar de mooie verhalen van Jezus. Over samen delen. En over elkaar helpen en voor elkaar zorgen. Ze zeiden: "nee we willen niet samen delen, want dan houden we niet genoeg over voor onszelf. Die Jezus moet zijn mond houden. Want anders wordt hij hier misschien wel de baas. Dat mag niet, want dan zal hij alles wel van ons afpakken en het aan de arme mensen geven. Dat willen we niet. Weet je wat? Als wij hem dood maken, dan kan hij niet meer praten. Dan kan niemand meer naar hem luisteren." Op Goede Vrijdag hebben ze Jezus gevangen genomen en is Hij aan een kruis gehangen en is Hij gestorven. Dat was niet mooi! Al zijn vrienden waren erg verdrietig. Maar, denk je dat Jezus dood gebleven is? Wat heeft God gedaan met Pasen? Toen is Jezus weer opgestaan. Het mooie verhaal van God kan toch niet verdwijnen? God zegt: "Iedereen moet het horen! Ik wil dat iedereen weet, dat het verhaal van Jezus niet dood kan gaan!"

Maar ja, dat weten jullie natuurlijk wel, maar Maria en Johanna die op straat lopen weten dat nog niet. Ze gaan naar de plek waar Jezus begraven is. In een holte in de rots: een rotskamer. En daar is een grote steen voor neergezet. Zo kan niemand er bij. En dan kan iedereen zien dat Jezus ook echt dood is.

Ze zijn verdrietig en willen eigenlijk nog wel even naar de plek waar Jezus het laatste was. Nog even napraten. Nog even kijken. Ze denken er niet eens aan dat ze natuurlijk nooit sterk genoeg zijn om die zware steen aan de kant te rollen. Ja en dan komen ze bij de rots. Maar, wat is dat? De steen is weggerold. Hoe kan dat? Wat is er gebeurd? Ze hollen dichterbij. Niks te zien. Ook geen Jezus. Het graf is leeg! Er is niemand.

Wat is er gebeurd? Ze weten het niet. Heeft iemand het lichaam gestolen? Of is er wat anders gebeurd?

Terwijl ze daar zo staan komt er iemand bij hen staan. Hij zegt: "weten jullie nog wat Jezus gezegd heeft? Mijn verhaal van God moet iedereen weten. Mijn verhaal van God kan niet dood gemaakt worden, maar zal altijd weer springlevend worden. Ook al lijkt het dood, het zal toch steeds weer nieuw leven krijgen. Kijk maar eens om je heen in de natuur. Zo bedoelt God het ook!" Zou God er voor gezorgd hebben, dat Jezus leeft?

Is Hij weer opgestaan? Is Hij niet meer dood? Wat is God geweldig!

Ze weten niet helemaal wat ze ervan denken moeten. Ze snappen het ook niet zo goed, maar ze voelen zich wel heel erg blij. Het verhaal van het leven is sterker dan het verhaal van dood. Het kaarsje kan wel uitgeblazen worden, maar...kan ook altijd weer aangestoken worden! En daar kunnen zij ook aan meehelpen.

Als het verhaal van Jezus niet verteld wordt, lijkt het alsof Hij dood is. Als het verhaal van God niet verteld wordt, lijkt het alsof Hij er niet is. Maar, als je het wel vertelt. Als je wel samen deelt. Als je elkaar wel helpt, dan weet je ook dat Jezus er is en dat God voor ons zorgt!

Dan kun je wel eens verdrietig zijn, maar ook weer blij. Om elkaar te troosten, te helpen aan elkaar te denken,.

Maria en Johanna gaan het aan iedereen vertellen: aan alle vrienden van Jezus. Want, iedereen moet het weten. Jezus is niet dood, maar Hij leeft!

Na de vertelling.

Het zou mooi zijn om een bloemetje mee te geven of een takje of wat zaadjes om zelf thuis te kijken hoe het gaat met knoppen die open gaan en bloemetjes uit de grond.

Je kunt ze ook een mooie tekening laten maken van een bloem die groeit uit een zaadje of een bol.

Je kunt ook samen praten over hoe het is als je het gevoel hebt, dat je ergens niet bij hoort of als je niet mee mag doen. Praten over mensen die niet mee mogen doen in de wereld: zwervers, vluchtelingen.

Je kunt ook samen uitbeelden hoe het gaat als je niet mee mag doen. Bijv. met een spel. Dat voelt niet zo leuk. Dan kun je ook haast net zo goed het kaarsje uitblazen. Maar als je dan wel weer mee mag doen, dan wordt het weer fijn. Dan hoor je er weer bij! Dan kan het kaarsje ook weer aan!

11. Petrus en Jezus weer goed

* Vooraf

Vooraf een verhaaltje over als er iets verkeerd is gegaan en je moet het weer goed maken. Je kunt net doen alsof er niets verkeerd gegaan is. Vergeten. Je kunt ook heel hard roepen “het spijt me, het spijt me het spijt me”. Je kunt ook een bloemetje kopen. Het helpt niet als je niet eerst contact maakt, als je het niet echt meent. Dat moet je voelen van binnen.

Je kunt dit heel duidelijk aan de orde stellen, door het als leiding uit te spelen rondom iets dat verkeerd gegaan is met de afspraken voor dit bijbelclubje (bijv. “jij zou toch iets lekkers meenemen voor bij de koffie!” “Nee hoor, hoe kom je erbij.” Je kunt dan via bovenstaande suggesties even kijken hoe het moet gaan om het weer goed te krijgen. Uiteraard is het leuk om na de vertelling nog even terug te komen op wat er verkeerd gegaan is met het lekkers en dat dan degene met wie het weer goed moest komen, zelf ook lekkers had meegenomen om te trakteren. Zo is het niet alleen weer goed met woorden, maar voelt het ook een beetje goed, als een feestje)

Verhaaltje van Kees. Hij vindt Janet heel aardig. Maar wel een beetje stiekem, want hij is bang dat ander jongens hem zullen uitlachen als hij vertelt dat hij Janet heel aardig vindt. Die vinden meisjes maar stom. Die gaan veel liever voetballen. Nou heeft hij een afspraakje met haar gemaakt om bij haar thuis op bezoek te komen. Maar dan komt Jan en die vraagt of hij mee komt voetballen. Hoe moet dat nou? Als hij zegt, dat hij niet kan en dat hij een afspraakje heeft met Janet, dan wordt Jan vast erg boos op hem. Hij stottert een beetje: “ikke weet het niet zo goed, want eh, eh, ik geloof dat ik dan wat anders heb”. “Dat is toch onzin”, zegt Jan, “of heb je soms een afspraakje met Janet. Ja, ik heb je heus wel eens met haar zien smoezen”. Kees krijgt een kleur: “Nee hoor. Die hele Janet kan me niks schelen. Ik kom met jullie mee voetballen. Lijkt me hartstikke leuk!” Wat doet kees nu? Hij heeft net gedaan alsof hij geen afspraak had. Hij is bang voor Jan. Hij durft niet te vertellen dat hij al een afspraak heeft met Janet. Hoe moet dat nu?

Kees gaat voetballen. En hij gaat niet naar Janet. Hij kan er niet van slapen. Janet zal ook wel hartstikke boos zijn. Die zal wel niet meer zijn vriendin willen zijn. Hoe moet dat nu? Hoe moet hij het weer goed maken? Hij weet niet zo goed. Hij loopt de hele dag met zijn gezicht naar beneden. Janet ziet dat wel en die denkt ‘arme Kees’. Ja, want Janet heeft de verhalen wel gehoord. Van de jongens die Kees een beetje plagen. Janet vindt het natuurlijk niet leuk, dat Kees niet gekomen is. Hij had het toch wel even af kunnen zeggen. Maar, ze snapt het wel. Maar goed, Kees moet het wel leren. Hij vindt het heel moeilijk en hij durft niet zo goed met Janet te praten. Dan gaat Janet naar Kees toe en zegt: “Kees, zullen we een nieuwe afspraak maken?” Kees kijkt verrast op: “Ja, eh natuurlijk. Afspraak is afspraak!” Dan zegt Janet weer: “Zullen we echt een nieuwe afspraak maken?” “Ja natuurlijk”, zegt Kees, “dat weet je toch. Afspraak is afspraak!” Dan zegt Janet nog een keer heel duidelijk: “Kees, zullen we een echte afspraak maken?” Kees krijgt een kleur. Nu weet hij, dat Janet het ook weet. Hij is niet zo goed in afspraken maken. Dan kun je wel zeggen ‘ik heb een afspraak’, maar als je het niet doet, dan kan een ander jou ook niet vertrouwen. Hij kijkt Janet aan en zegt: “het spijt me echt, Janet. Ik wil echt een afspraak met je maken. Ben je nou niet meer boos op me?” Janet schudt haar hoofd en geeft Kees vlug een kusje op de wang. Kees krijgt er een kleur van. Maar hij is ook blij, want nu is het weer helemaal goed. En hij durft er nu ook eerlijk voor uit te komen. Want hij wil Janet niet kwijtraken en afspraak is afspraak.

* Vertelling (Johannes 21)

Petrus en een paar andere vrienden van Jezus zitten bij elkaar aan de rand van het water. Ze

praten over vroeger. Over wat ze allemaal hebben beleefd met Jezus. Maar ook over nog vroeger, voordat ze bij Jezus waren. Toen waren ze nog visser. Met een bootje en met netten. Weet je nog dat ze een keer helemaal niets gevangen hadden en dat Jezus aan de kant stond en zei, dat ze het anders moesten doen. Het net aan de andere kant van de boot. Boordevol met vis. En toen zei hij ook dat ze het anders moesten doen. Ze moesten anders gaan leven. De boten en de netten achter laten en met Jezus meegaan.

Ja, maar wat is er intussen al veel gebeurd. Jezus met zijn mooie verhalen over God. God die alles maakte. God die houdt van alle mensen van de hele wereld. Jezus die zieke mensen beter maakte. Jezus die alle mensen even belangrijk vond. Jezus, die opgepakt werd door mensen die vonden dat hij zijn mond dicht moest houden. Jezus die aan het kruis gehangen heeft en gestorven is op Goede vrijdag. Maar ook Pasen. Weet je het nog? Met Pasen is hij weer opgestaan. Ze hebben hem gezien. Maar ja, dat is al weer een tijdje geleden. Nu is het net alsof alles een droom geweest is. Alles lijkt weer gewoon en ze zitten aan het meer waar Jezus hun mooie verhalen verteld heeft, maar ook waar ze vroeger visten.

“Weet je wat?”, zegt Petrus, “Ik ga weer vissen. Wie doet er mee?”

Ja, en dan gaan ze in de boten, met de netten. De netten gooien ze in het water om de vissen te vangen. Het vissen gaat nog niet zo goed. De hele nacht varen ze en ze vangen niets. Dan gaan ze maar weer aan land.

Maar daar staat iemand aan de kant en die vraagt: “Hé, vissers, hebben jullie misschien ook een visje voor mij te eten?” Hij heeft al een vuurtje gemaakt om de vis te bakken.

“Nee, meneer”, roept Petrus, “het vissen lukt niet zo goed we hebben de hele nacht niks gevangen in onze netten.” “Nou”, zegt die meneer, “dan moeten jullie het anders doen. Gooi het net eens aan de andere kant van het schip.” Ze kijken elkaar verwonderd aan. Wat zegt die meneer? Het net aan de andere kant van de boot in het water gooien? Hoe kan hij dat weten? Is het soms ook een visser? Maar ja, ze hebben nog geen vis gevangen, dus proberen ze het toch maar. Ze gooien het net aan de andere kant van de boot in het water en.... ja het net komt vol met vis! Ze zijn vol verbazing. Het lijkt wel een wonder! Het lijkt wel net zoiets als vroeger... met Jezus. Johannes roept het al: “het is Jezus! Hij is er weer!” Petrus springt meteen uit de boot: hij wil de eerste zijn om bij Jezus te zijn.

Hij loopt door het water en roept: “wat fijn dat u er bent. We hebben weer vis genoeg!” Ze halen de netten op het land en bakken wat vis op het vuur. Het is ineens weer heel gezellig geworden met Jezus er bij. Heel vertrouwd, net alsof er niets gebeurd is. Maar...dan vraagt Jezus wat aan Petrus; “Petrus hou jij van mij? Meer dan van alle mensen van de hele wereld. Net zo als God van ons houdt?” Petrus schrikt ervan. Waarom vraagt Jezus dat aan hem. Natuurlijk houdt hij van Jezus. Dat zegt hij ook: “Ja, natuurlijk houd ik van u.” Dan vraagt Jezus nog een keer: “Petrus, houd je van mij net zoals God van ons houdt”. “ja, dat weet u toch wel? U kent mij toch?” En dan ineens krijgt hij een kleur en moet hij denken aan die keer, dat hij gezegd had “ik ken hem niet”. Weet je nog toen ze Jezus gevangen hadden en Petrus zo bang was dat ze hem ook zouden pakken, omdat hij een vriend van Jezus was. Dat Petrus had gezegd: “Ik ken die hele Jezus niet. Ik nog nooit gehoord van die man!” Hij had toen gelogen en dat was niet eerlijk!

Daar moet Petrus nu aan denken. Daarom vraagt Jezus het ook aan Petrus. Weet je echt wel wat je zegt? Je kunt het toch niet, op de manier van God.

Dan zegt Jezus voor de derde keer: “Petrus, hou je van mij op jouw manier. Met alles wat jij zelf wel kunt, ook als je wel eens fouten maakt?”

Petrus moet er een beetje van huilen. Hij weet nu, dat Jezus alles weet. Hij weet nu ook dat Jezus niet meer boos op hem is. En ook dat hij wil, dat Petrus weer opnieuw zijn vriend is. Petrus kan alleen maar zeggen: “Jezus, u weet het allemaal wel. Ik wil zo graag een vriend

van u zijn, ook al doe ik het wel eens verkeerd!”

En dan zegt Jezus: “Petrus, ik weet het. Ik ken je en ik wil dat jij mijn vriend bent en mij helpt. Ook al gaat het wel eens verkeerd. Je kunt altijd weer opnieuw beginnen En dan zul je zien dat alles goed komt, want God houdt van jou.”

Is Petrus weer blij? Is nou alles weer goed?

Het is net alsof alles wat in de weg zit er niet meer is. Jezus weet het en hij heeft het ook weer goed gemaakt. Nu voelt het veel beter. Nu weet hij ook, dat hij de volgende keer niet meer zo bang hoeft te zijn om eerlijk te zijn. Jezus helpt hem wel. En dan komt alles goed.

* Na de vertelling

Na de vertelling. Kun je iets uitspelen, dat met goedmaken te maken heeft(zie ook de inleiding. Eventueel herhalen en nagaan wat echt is en wat niet)

Goed maken is heel belangrijk, maar dat is niet altijd gemakkelijk. Want dan moet je de ander wel weer kunnen vertrouwen. Altijd eerlijk zijn.

Maar dat moet je soms wel leren, om te praten over als er iets verkeerd gegaan is. Maken jullie wel eens iets mee, dat verkeerd gaat? Hebben jullie voorbeelden. Wat gebeurt er dan?

Wordt er dan ook iemand boos? Hoe komt het weer goed?

En als er met jou iets verkeerd gaat, met wie kan jij dan het beste praten?

Tot slot genieten van het lekkers. Als het weer goed is, dan voelt het ook weer een beetje als feest.

12. De Kamerling

* Vooraf

Je zou kunnen beginnen met stil te staan bij hoe het is als er iets is/gebeurt, waar je niets van snapt. Bijvoorbeeld als je in het buitenland bent en iemand praat in een andere taal met je (dit kun je natuurlijk ook even 'life' laten gebeuren door een engelse of duitse zin uit te spreken, of als een van de andere vrijwilligsters je begroet in het engels of Duits: "hello, how are you today?" of "guten Abend, wie geht es dir Heute?") Wat moet er dan gebeuren? Je kunt je schouder ophalen en net doen alsof je niets gehoord hebt. Maar dan weet je nog niets. En, als je ergens heen moet, en je moet iemand de weg vragen, dan weet je helemaal niet welke kant je op moet. Want je kunt elkaar niet verstaan. Wat moet er dan gebeuren? Dan moet je iemand zoeken, die kan vertalen. (je kunt dan vragen of er iemand is die weet wat die eerste zinnetjes betekenen)

Een ander voorbeeld is, als je een brief of een kaart van iemand krijgt en je kunt niet lezen. Hoe moet het dan? Dan weet je niet van wie het is, maar je weet ook niet wat hij je wil vertellen? Wat moet er dan gebeuren?

Het kan ook zijn, dat er iets gebeurt, wat je helemaal niet begrijpt. Bijvoorbeeld, dat je naar een andere plaats aan het werk moet. Of dat al je spulletjes ingepakt worden. Of dat er zomaar ineens een wildvreemde komt werken op je huis of als je ineens bezoek krijgt van iemand die je niet zo goed kent (misschien weten ze zelf wel voorbeelden. Wat gebeurt er dan als zoiets gebeurt? Ben je daar blij om? Of ben dan heel erg onzeker en bang? Of word je dan ook wel eens boos? Pas als iemand het uitlegt, of als er een bekend iemand bij is, die jij vertrouwt gaat het beter.

Dan heb je iemand nodig die je helpt op een goede manier. Niet iemand die zegt: "dat doe je verkeerd!" Of: "dat moet je doen!" Maar, iemand die zegt: "wat heb je nodig?" En: "zal ik je even helpen?" Daar word je blij van.

Bovenstaande kan wanneer er bewoners zijn, die dit kunnen volgen, en die daarover mee kunnen praten.

Dat geldt niet voor alle bewoners. Misschien dat een verhaal van Kees het wat dichterbij brengt. Vooral als je het ook nog aanschouwelijk maakt.

Kees gaat op vakantie, met zijn vader en moeder. Naar een huisje midden in het bos. O, wat heeft hij daar zin in! Maar ja, kun je zo op vakantie gaan? Wat moet er eerst gebeuren? Wat moet je allemaal meenemen op vakantie? (pyjama, tandenborstel, enz. enz.). Maar als ze in het huisje zijn vindt hij het prachtig. Mooie bomen, mooie bloemen en ook nog veel zon. Kees wil meteen buiten spelen en overal rondkijken naar alles wat mooi is. Zijn moeder zegt: "Kees, goed uitkijken want alles is hier wel vreemd. Je weet de weg nog niet". Maar Kees vindt alles prachtig. Hij loopt rond en hij heeft zijn bal meegenomen. Daar kan hij mooi mee spelen. Waar ze wonen moest je voorzichtig zijn. Anders kwam de bal op straat met al die auto's, of misschien wel tegen een raam van een ander huis. Hier niet. Hier zijn alleen maar mooie bomen en bloemen en planten! En mooie vogels en wat ziet hij daar? Een konijntje. Waar gaat die naar toe? O, allemaal heel kleine konijntjes, prachtig. Kees loopt er achteraan. Hij wil wel zo'n klein konijntje meenemen naar huis. Maar die loopt veel te snel weg. Zo hard kan Kees niet lopen. Dan is het konijntje ineens weg. Ergens in een gat in de grond. Kees kan er niet bij. Nu gaat hij maar weer terug, want hij wil het aan zijn moeder vertellen. Maar, welke kant moet hij nu op. Hij weet het niet en hij kan hun huisje ook niet zien. Hoe moet dat nou? Kees loopt maar een kant op. Maar hij ziet nergens iets bekends. Nu wordt hij toch wel een beetje bang. Want, waar moet hij naar toe? Hij weet het niet. Hij is verdwaald! Kees loopt een weggetje in en dan nog een weggetje. Hij weet het niet meer. Hoe moet het

nu?

Dan komt er ineens een meisje naast hem lopen en die vraagt: “wat is er aan de hand? Ben jij misschien de weg kwijt?” “Ja”, zegt Kees. En dan ineens moet hij een beetje huilen. “Ik zag allemaal konijntjes en... toen zag ik niet meer waar ons huisje is. We zijn op vakantie... en nou weet ik het niet meer. “O, wacht maar”, zei het meisje, “daar weet ik wel wat op. Jullie zitten vast in het vakantiehuisje hier in de buurt. Ik weet wel waar het is en ik zal je de weg wijzen. Kom maar mee!” En zo loopt Kees met dat vreemde vriendelijke meisje mee. Het is gek, maar als je meeloopt met iemand die de weg weet, dan word je daar wel rustig van. Hij zegt: “Ik heet Kees. Hoe heet jij?” “Ik heet Ineke”, zegt het meisje. En nu is het net alsof ze elkaar al een beetje kennen. Even later zegt Ineke: “kijk, daar om de hoek zie je een huisje. Dat is vast jullie vakantiehuisje. Ga maar eens kijken”. Kees loopt verder en... daar ziet hij opeens de bal liggen. Die had hij vergeten, toen hij achter de konijntjes aanliep. Ja, dat is de goede weg. Nu weet hij het weer. “Dank je wel, Ineke!”, roept hij naar het meisje. “Kunnen we vanmiddag ook samen spelen?” “Ja hoor, ik kom wel langs, want anders loop je misschien weer verkeerd. Ik weet de weg. En ik weet ook heel mooie plekjes.” Zo komt Kees weer veilig thuis en... hij heeft er een nieuw vriendinnetje bij!

Eerst was alles vreemd en een beetje onzeker, maar nu wordt het ineens een beetje bekend, want hij heeft nu een vriendinnetje die alles weet.

* Vertelling (Hand. 8: 26-40)

Kijk daar gaat een belangrijke man. Hoe kun je zien, dat het een belangrijke man is? Hij heeft hele mooie en deftige kleren aan. En hij is op reis met paard en wagen. Hij is in een vreemd land op vakantie. En als je in een vreemd land komt zijn daar allemaal mooie dingen.

Sommige dingen begrijp je wel, andere niet. Hij heeft een mooie boekrol gekocht (het zou mooi zijn als je een opgerold tekenvel had, met een strik er omheen en met een tekening of een beetje tekst erop, die je kunt laten zien). Ze zeggen, dat daar een verhaal over God in staat. Hij probeert het een beetje te lezen, maar hij snapt er helemaal niets van. Het gaat over God, maar ook over schapen en over samen delen. Alle mensen zijn schapen en als je echt van mensen houdt moet je delen wat je hebt. En als je iemand wilt helpen, moet je dat ook doen al kost het je zelf nog zoveel. God is een herder. Hij snapt er niets van. Dat kan toch niet. God houdt van mensen. God wil mensen helpen. Hij snapt er niets van. God zit toch ergens in de hemel en dan kan hij toch niet hier zijn. God is zo groot is en zo hoog, dan klopt daar toch niks van. God hoeft niet van mensen te houden, mensen moeten van God houden. Dat heeft hij altijd geleerd. En, hoe belangrijker je bent, hoe dichter je bij God bent. De koning is bijna net zo belangrijk als God. God is toch groot en niet klein. Die hoeft toch niet te delen. Iedereen moet proberen zo belangrijk mogelijk te worden. Klopt dat wel denk je? Is God er alleen voor belangrijke mensen?

Hij begrijpt er niets van en schudt zijn hoofd. En dan ziet hij ineens een man langs de weg. Dat is Philippus en die vraagt hem iets. De man stopt de wagen. Philippus zegt: “begrijp je een beetje wat je leest?” Hij schrikt ervan. “Nou, nee. Ik weet niet waar het over gaat. Samen delen, en mensen helpen, hoe kun je nu zo over God praten. Daar is Hij toch veel te groot en belangrijk voor? Stap maar in als je mij een beetje kunt uitleggen.” Philippus stapt in en begint te vertellen. Het verhaal van Jezus. Het verhaal van samen delen. Ook het verhaal van de goede herder. Weet je nog, dat er een schaapje verdwaald was? Wat doet de goede herder? Die zoekt het weer op. Zo wil God voor alle mensen zorgen! Hij vertelt ook het verhaal van goede vrijdag, van mensen die zeggen, dat Jezus zijn mond moet houden. En die hem dood maken, want dan kan hij lekker niks meer zeggen. En van Pasen de opstanding. Jezus leeft en er zijn een heleboel mensen die hem willen helpen met het verhaal van God. Al die mensen

die hem willen helpen willen ook bij God horen en bij de kerk. Die worden dan gedoopt, want dan kan iedereen zien dat je er echt bij hoort. Want dan kan iedereen zien dat je erbij mag horen. En dat je mee wilt doen met het verhaal van God. Die belangrijke man vindt het prachtig. Ja, want je kunt wel proberen de baas te spelen, misschien wel een beetje God zijn, maar dan ben je het nog niet. Want dan heb je geen vrienden. En als je dan een keer gevallen bent is er niemand die je weer helpt overeind te komen. En als je ziek bent en je hebt geen vrienden is er niemand die je opzoekt. Als jij niemand wilt helpen, wie wil jou dan helpen? En als je met niemand wilt delen, wie wil er dan met jou delen? En als je niet mee wil doen met het verhaal van God, hoe kan God dan meedoen met jouw verhaal?

De belangrijke man zegt: “Hé, Philippus ik wil er ook bij horen mag dat wel? Moet ik eerst koning worden? Moet ik eerst heel belangrijk worden?” Moet dat? Nee, dat hoeft niet.

Iedereen die wil mag erbij horen en mag mee helpen met het verhaal van God.

Ze stoppen bij een waterplas en ze lopen er naar toe. Weet je wat er dan gebeurt? De man zegt: “als ik mee mag doen met het verhaal van God, dan wil ik ook gedoopt worden. Mag dat wel? Dan kan iedereen zien dat ik er bij God hoor”. En wat denk je? Mag hij gedoopt worden? Philippus en de belangrijke man lopen allebei het water in en Philippus doopt hem: “Ik doop jou in de naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest”. Er was geen kerk, er was geen doopvont. Maar was het wel een echte doop? En hoort de belangrijke man ook echt bij de kerk? Wat denk je? Hij mag er ook bij horen. Hij is zo blij, dat hij snel met zijn paard en wagen doorrijdt naar zijn eigen land. Iedereen moet het weten. En hij mag meehelpen met het vertellen!

* Na de vertelling

Je kunt mensen een verkeerde weg laten lopen, door ze een blinddoek voor te doen.

Dan zie je niets meer. Dan komt iemand bij en die vraagt: “kun jij zien waar je loopt? Zal ik je helpen?” Dan zegt hij niet waar diegene langs moet lopen, maar dan doet hij de blinddoek af. Dan kan hij zelf zien waar hij loopt. Dan zie je in een keer alles weer.

Dat kun je bij de liefhebbers herhalen.

Je kunt ook iemand een kaart geven met een leuke tekst erop (bijv. ‘God houdt van jou’ of ‘je bent een beste meid’, enz.) en dan vragen of ze hem voor wil lezen. Als ze dat niet kan dan kun je vragen of je haar mag helpen om hem voor te lezen.

Zo kun je meer dingen bedenken, waarbij het erop aan komt dat iemand iets niet kan doen zonder hulp (bijv. iets van een hoge kast pakken door een rolstoeler, enz.). Dan vragen of je helpen kunt, enz. Zo sta je stil bij hoe het is om iemand goed te helpen. Dus niet: “stommerd, jij kunt het niet!” Of: “ik kan het lekker beter dan jij!” Maar: “ik wil je helpen, dat jij het ook kunt!”

Het kan gaan om voorbeelden van “groot en klein”, “arm en rijk”, “gehandicapt en niet”, “hoog en laag”, “belangrijk en onbelangrijk”. Je hebt elkaar nodig en je moet elkaar niet uitlachen, maar helpen. Je kunt ook op papier een tekening maken van een voorwerp of een dier (en dan lukt het je niet zo goed en dan vraag je of iemand je wil helpen). Je kunt ook iets uitbeelden en vragen of ze dat willen raden.

In al deze gevallen gaat het om iets, dat je eerst niet zo goed ziet, begrijpt of kunt en dat je met hulp van iemand die het wel weet toch verder kunt.

Zo wil God ons helpen met de dingen die we moeilijk vinden in het leven en in de wereld om te begrijpen. Of als we erg alleen zijn of verdrietig.

13. De droom van Petrus

* Vooraf

Je zou kunnen beginnen met samen te praten over hoe het is als iets in een keer heel anders is dan dat jij gedacht had. Dat kan zijn, dat je ergens naar toe moet, waar je helemaal geen zin in hebt. En als je er bent is het in een keer heel erg leuk. Bijvoorbeeld, dat je naar iemand op bezoek moet en je denkt, dat hij jou helemaal niet leuk vindt. Of je gaat voor de eerste keer naar een nieuwe activiteit en je vindt het maar heel moeilijk. Bij al die dingen kun je er van tevoren van alles bij bedenken. Dan lijkt het heel erg en dan kan het soms heel erg mee vallen.

In plaats van een gesprek, of als aanloopje naar zo'n gesprek zou je het in de vorm van een verhaal van Kees kunnen vertellen. Kees, die zich eerst heel druk maakt omdat hij er tegenop ziet om naar zijn vriend Jan op bezoek te gaan in het ziekenhuis. Dat is zo'n groot en vreemd gebouw. Daar zijn allemaal vreemde mensen, die hij niet kent. Dan zullen ze wel zeggen: 'wat doe jij hier?' En daar ruikt het ook zo raar. En wat moet hij dan zeggen? Als iemand ziek is, dan is dat wel zielig, maar ja daar kun je toch niets aan doen. Hij is ook een beetje bang voor het ziekenhuis. Kees wil zelf niet in het ziekenhuis liggen. Dan moet hij er ook maar niet heen op bezoek. Zo ligt hij in zijn bed te denken. Het maalt in zijn hoofd. Hij kan er niet van slapen. Dan komt zijn moeder. En die vraagt wat er aan de hand is. Maar, die zegt: "Kees, wat zou jij ervan vinden als je ziek bent en er komt niemand op bezoek?" Ja, daar moet Kees even over nadenken. "Dat is niet leuk. Dan lijkt het net alsof je nergens bij hoort. Alsof niemand van je houdt." "Nou", zegt, zijn moeder, "als Kees jouw vriendje is, hoe kan hij dat voelen als je niet op bezoek gaat?" Ja, dat is zo, maar het ziekenhuis, dat is niet zo gemakkelijk. Nee, maar dan kun je toch ook vragen of er iemand met je meegaat? Daar had Kees niet aan gedacht. Als je niet in je eentje bent, gaat alles veel beter. Dan durft hij eigenlijk best wel naar het ziekenhuis. En.... dan kan hij er ook voor zorgen dat Jan niet in zijn eentje is. Dat Jan er echt bij hoort.

(Wat je ook nog zo kunnen doen, is dit 'life' uit spelen in de vorm van een van de vrijwilligsters, die er tegenop ziet om de ander te ontmoeten. Bang hoe die zal reageren. Daar even met de bezoekers van het kerkclubje over praten en dan toch maar contact maken. En... dat het dan heel erg meevalt.)

Dingen zijn soms heel anders dan je je dat van te voren voorstelt. Ze worden soms ook anders als je er met iemand over praat, of als er iemand bij je is

Je zou het ook kunnen hebben over "dromen zijn bedrog". Soms droom je de meest gekke dingen, en soms moet je ook wel eens nadenken over een droom. Dan heb je er last van. Soms kun je er wel over praten, soms helemaal niet, omdat het zo moeilijk is het te vertellen, of omdat je het weer vergeten bent. Een droom heeft echter ook met het gevoel te maken. Dan weet je soms wel met wat voor gevoel je wakker werd. Was het een mooie droom? Of niet. Werd je blij, verdrietig of een beetje bang?

Een verhaal over Kees, die heel erg tegen iets opziet en dan droomt van een heel hoge berg, waar hij haast niet tegen op kan komen. En dan is er ineens iemand die tegen hem zegt Kees geef mij je hand dan gaat het beter. En dan is het net alsof hij kan vliegen door de lucht. Het gaat haast vanzelf.

Hij wordt blij wakker. En denkt ik durf het wel want als het moeilijk is vraag ik gewoon iemand mij te helpen. Dan is het veel gemakkelijker. Dan ben ik niet alleen.

Een droom die helpt, een droom die blij maakt.

Daarmee zitten we dicht tegen het verhaal van Petrus en zijn visioen.

- Vertelling (Hand. 10)

(Probeer het een beetje aanschouwelijk te vertellen)

Petrus zit in zijn stoel lekker uit te rusten van zijn werk.

Je weet het misschien wel: hij is een van de vrienden van Jezus. En hij wil aan een heleboel mensen vertellen over Jezus en over God. Eigenlijk wil hij vertellen, dat God van alle mensen houdt. Hij wil, dat alle mensen het verhaal van Jezus weten. Jezus is er zelf niet meer. Nou ja, je kunt hem niet meer zien. Hij is met Hemelvaart weer naar God gegaan. Maar alles wat ze van Jezus weten, dat zijn ze natuurlijk niet vergeten. Het verhalen van Jezus, de herinneringen zitten nog in hun hoofd. En ze kunnen dat ook heel goed voelen van binnen. Dan heb je het gevoel, dat hij heel dichtbij is. Soms vergeet je dat, vooral als je het moeilijk hebt, als je bang bent, of boos of verdrietig. Dan denk je dat je helemaal alleen bent. Maar dan kan er in eens iets gebeuren, dat alles van God weer naar boven komt.

Petrus denkt eraan naar welke mensen hij op bezoek wil gaan. Natuurlijk vooral bij aardige mensen. Mensen die hij kent, mensen die een beetje bij zijn volk horen. Mensen die al een beetje weten van God. Al die andere mensen zijn vreemde mensen. Misschien wel zielig, maar ja die snappen er toch niets van. En eigenlijk is Petrus daar ook wel een beetje bang voor. Al die vreemde mensen wat zullen ze er wel van zeggen. Die geloven toch niet in God. En die vechten ook wel eens. Vooral als het soldaten zijn. Dat zijn vijanden. Die horen niet bij God. En als hij toch naar ze toe gaat, wat zullen ze er wel niet van zeggen. Misschien worden ze wel boos op hem. En gooien ze hem in de gevangenis. Nee daar moet Petrus niets van hebben.

Zo zit hij wat te denken. En ondertussen krijgt hij ook een beetje honger.

Hij valt in zijn stoel in slaap en dan krijgt hij met zijn ogen dicht ineens een droom.

Hij droomt dat er uit de lucht een grote tafel naar beneden komt met allemaal lekker eten erop. Vlees, dat vindt hij lekker. Dan hoort hij in zijn droom ook een stem. Dat is de stem van God: "Toe maar, Petrus, eet maar lekker". Dan ziet hij ineens dat er ook allemaal verkeerd vlees tussen ligt. Vlees van dieren, die hij helemaal niet mag eten. Vlees van een slang en vlees van een varken, vlees van een koe met een gebroken poot. Zijn vader en moeder hebben gezegd: "Petrus dat vlees mag je niet eten. Dat is vlees voor slechte mensen, die niet van God houden. Dat is verkeerd. Dat mag jij niet eten". Nee, dan maar helemaal niet eten, ook al ziet het er wel lekker uit. Hij roept heel hard naar boven: "Ik wil geen vlees eten, dat verkeerd is!" Weet je wat de stem van God zegt? "Wat God aan jou geeft is niet verkeerd. Wat God vertelt is belangrijker dan wat je vader jou verteld heeft. Eet maar rustig alles op." Maar Petrus denkt, nee hoor dan doe ik niet en dat durf ik niet. Dat gebeurt nog twee keer. Petrus snapt er niets van. Goed vlees, verkeerd vlees. Of is er geen verkeerd vlees als God erbij is? Een vreemde droom.

En dan schrikt hij wakker.

Er wordt geklopt op de deur. Bezoek.

Vreemde mensen. Petrus schrikt ervan. Zie je wel, nou gaat er vast wat raars gebeuren.

Maar de mensen zijn heel vriendelijk. Ze vertellen, dat hun baas ook een droom gehad heeft en dat hij graag met Petrus wil praten over God. Petrus wordt uitgenodigd. Hij hoeft niet bang te zijn. Petrus schrikt ervan. Dit zijn vreemde mensen. Dit zijn ook soldaten. Daar wilde hij toch niet op bezoek? Daar was hij toch bang voor? Die horen er toch niet bij?

En dan moet hij in een keer aan de droom denken. Als God erbij is, dan hoeft je niet bang te zijn. Dan zijn er geen vreemde mensen meer. Dan mag iedereen erbij horen.

Dan kan hij dus ook rustig mee gaan.

Dan gaat het ook heel anders dan hij eerst gedacht had. Want ze zijn heel blij dat als hij komt en ze zijn nog meer blij, dat God ook van hen houdt. Dat hij heel dicht bij wil zijn. Petrus heel verbaasd. Maar ook heel blij. Dat is heel anders dan hij had gedacht. Eerst was hij heel bang, nu is hij heel blij. Het wordt een feest. Want iedereen hoort er bij, bij het verhaal van God. Daar word je blij van. En hij denkt: niet alleen de mensen die ik leuk vind, maar alle mensen van de hele wereld moeten het weten, dat God van alle mensen houdt.

- Na de vertelling

Je kunt het verhaal een beetje naspelen.

Je kunt sorteren met studentenhaver: het verschil tussen rozijnen en noten.

Dan er over praten, dat je de noten er niet bij wilt hebben en dat die maar weggegooid moeten worden. Want die zijn anders dan de rozijnen. Die moet je dus maar niet opeten. Klopt dat, of kun je ze toch wel eten? Dat je ze dan toch ook niet zomaar weg moet gooien. Die horen er ook bij. Zo ook met mensen. Je kunt niet van iemand zeggen: 'die hoort er niet bij, want die is een beetje apart' Ze horen er allemaal bij. Dat kun je eventueel heel letterlijk uitproberen met de deelnemers van het kerkclubje (eerst met de vrijwilligers natuurlijk) ga jij maar weg, jij hoort er niet bij, want jij draagt een bril, of jij kunt niet lopen, of jij kunt niet zo goed praten, enz.)

En dan samen ervaren dat je er toch met zijn allen bij hoort.

Dat kan op papier getekend worden, met de handen van iedereen. Dan kun je ook samen bidden en danken, dat God van alle mensen houdt.

Misschien even aandacht voor mensen, die ze kennen, die ziek zijn of waarvan ze denken, dat ze een beetje alleen zijn. Een bloem brengen of een kaart sturen.

14. Paulus in de gevangenis

* Vooraf

(Het hangt een beetje van het niveau af welk ‘voorafje’ het meest geschikt is)

Je zou kunnen beginnen met stil te staan bij hoe het is als je straf krijgt. Wie heeft er wel eens straf gehad? Wat voor straffen kun je bedenken? (geen koffie, geen sigaret, geen televisie, naar je kamer, niet naar activiteiten, gevangenis, enz.) Waarom krijg je straf?

Meestal als je niet doet wat er gezegd wordt, of als je ongehoorzaam bent, of als je iets gedaan hebt wat niet mag. Vind je het erg om straf te krijgen? Welke straf vind je het ergste: geen koffie, geen koekje of naar je kamer? Wat vind je van de gevangenis? Dan zit je ook in een kamer, met de deur op slot. Dan mag je er niet uit. Geen leuke dingen doen en er komt nooit iemand zomaar op bezoek. Dat is wel een heel erge straf, dan moet je wel iets heel ergs gedaan hebben. Wat denk je, wanneer komt iemand in de gevangenis?

Maar, hoe is het als je straf krijgt en je hebt het niet verdiend? Dan denkt iemand, dat je iets verkeerd hebt gedaan en het is helemaal niet zo. Bijvoorbeeld ze denken, dat je stiekem iets van de kamer van een ander gepakt hebt, of een koekje van de schaal, of... (bedenk maar wat), en je hebt het helemaal niet gedaan. Dan zijn ze boos op jou en dan krijg je straf en je hebt het helemaal niet gedaan! Meestal komt het later dan toch wel weer goed.

In plaats van dit ‘praten over’ kun je het ook zichtbaar maken door een van de vrijwilligsters binnen te laten komen, vlak nadat je begonnen bent (bijv. na het eerste liedje) met een lege koektrommel en jou ervan beschuldigt dat jij alle koekjes hebt weggemaakt (of... opgegeten). Ze vindt dat jij, omdat jij zulke dingen doet niet verder het kerkclubje mag leiden en voor straf in de hoek moet gaan zitten. Natuurlijk ga je dan sputteren, zeggen dat je het niet gedaan hebt en vervolgens ga je ergens in een hoek zitten. Dan gaat het kerkclubje verder onder de leiding van degene die beschuldigd heeft. Die vraagt aan de deelnemers of ze het goed gedaan heeft. Als iemand iets verkeerd gedaan heeft moet die toch straf hebben? Afhankelijk van de reacties van de groep kun je het hebben over ‘als het niet zo is’. Of als je voor de zekerheid toch nog eens in het keukentje gaat kijken en dan de koekjes ontdekt in een andere trommel. Dan heb je je vergist, maar dan heb je ook iemand straf gegeven die dat helemaal niet verdiend heeft. Dan moet je het ook weer goedmaken. De ander wordt er weer bijgeroepen en ‘in ere hersteld’. Die kan dan vertellen, dat ze het niet zo erg vond, omdat ze zeker wist dat ze het niet had gedaan en dat het toch wel weer goed zou komen.

Je kunt dit alles ook gieten in een verhaal over Kees.

Kees moet voor zijn moeder boodschappen doen. Hij krijgt een lijstje mee: brood, tandpasta, melk en een zak met lekkers. Hij krijgt ook een portemonnee mee (je kunt dit natuurlijk heel leuk letterlijk uitspelen). Kees gaat naar de winkel en hij koopt alles wat er op het lijstje staat. En hij betaalt alles met geld uit de portemonnee. Hij pakt de boodschappen in, maar vergeet de zak met snoep. Dan komt hij thuis met de boodschappen. Zijn moeder kijkt of hij alles heeft, wat op het lijstje staat. “Brood, ja. Tandpasta, ja. Melk, ja. Zak met snoep? He, waar is de zak met snoep gebleven? Heb je die wel gekocht?” “Ja”, zegt Kees. “Nou dan heb je die zeker lekker opgesnoept onderweg.” “Nee, hoor”, zegt Kees, “Ik heb niks geen snoep gehad.” “Nou dat kan niet. Als je het wel gekocht hebt en het is er nu niet bij, dan heb jij het stiekem verstoppt of opgegeten. Misschien wel samen met je vriendjes. Voor straf ga je maar naar je kamer om erover na te denken.” Kees gaat naar zijn kamer. Is dat leuk? Nee, dat is voor straf. En hij heeft het helemaal niet gedaan! Nou Kees is eerst wel een beetje verdrietig, maar dan denkt hij: ik heb het niet gedaan, dus komt het vast wel weer goed. En hij gaat wat spelen met zijn speelgoed.

Dan gaat de bel en moeder doet open. Daar staat de meneer van de winkel. En wat heeft hij in

zijn hand? Een zakje met snoep. "Kijk", zegt hij, "dit heeft Kees per ongeluk in de winkel laten liggen. Daarom breng ik het maar even, dan weet u waar het zakje gebleven is." Ja, en dan ziet Kees zijn moeder het ook. O, en ze heeft Kees straf gegeven. Dat is niet zo leuk. Dan moet je het wel weer goed maken. Ze pakt een bordje en doet daar wat snoep op en ze neemt een beker limonade en gaat naar de kamer van Kees. Ze klopt op de deur. "Ja", zegt Kees, "wie is daar?" "Ik", zegt zijn moeder, "en... het spijt mij. Ik heb je straf gegeven die heb je niet verdiend. Kijk ik heb het zakje snoep gekregen van de winkelmeneer. Het lag nog in de winkel. Jij hebt niks verkeerd gedaan. Ik wil het weer goed maken omdat ik jou straf heb gegeven die je niet verdiend hebt."

En wat denk je, kwam het weer goed? Natuurlijk En Kees was toch niet zo boos, want hij wist wel dat hij niks verkeerd gedaan had.

En moeder zegt: "ik zal moeten leren je beter te vertrouwen en niet zomaar straf te geven, die je niet verdiend hebt."

* Vertelling (Hand. 16: 16-40)

Het verhaal van Paulus (vervolg natuurlijk van de vorige keer) lijkt wel een beetje op het verhaal van Jezus. Paulus wil het verhaal van God vertellen. Samen delen. Geen ruzie maken. En als iemand gevallen is, moet je hem helpen. Zo gaat Paulus op reis. Samen met zijn vriend Silas. Naar een heleboel plaatsen in de wereld. Want iedereen moet het weten. En denk je dat de mensen het verhaal van God mooi vinden? Arme mensen wel. Mensen die zelig zijn ook. Want als je samen deelt hoef je niet meer zelig te zijn. En als je in je eentje bent en iemand komt op bezoek, of iemand helpt je dan word je daar weer blij van. Maar, weet je wie het niet zo leuk vinden? Dat zijn de rijke mensen. Want als je je geld moet delen met een ander, dan heb je zelf minder. En dat vinden ze niet leuk. En weet je wat ze zeggen? "Die Paulus moet zijn mond houden. Die zegt allemaal verkeerde dingen. Die scheldt ons uit en die steelt ons geld." Is dat zo? Nee natuurlijk! Maar toch komen er politieagenten en die nemen Paulus en zijn vriend mee. En ze brengen ze naar de gevangenis. Paulus in de gevangenis voor straf, maar hij heeft helemaal niks verkeerd gedaan. In de gevangenis met de deur op slot en een bewaker ervoor. Die moet zorgen dat Paulus en zijn vriend niet weglopen. Hoe moet dat nu? Paulus denkt aan God en hij denkt: Ik heb niks verkeerd gedaan. Ik ben niet bang. God zorgt vast wel voor mij. En ze beginnen maar een liedje te zingen. Als je zingt dan helpt dat. Dan voel je je ook niet meer zo alleen. En wat gebeurt er? Midden in de nacht horen ze ineens een gerommel. Het lijkt wel op onweer. De bewaker is er bang voor en loopt hard weg. Het gerommel wordt harder: alles begint te trillen: de tafels en stoelen, maar ook de muren. Het is geen onweer, maar een aardbeving. Alles schudt en trilt. Iedereen is bang. Behalve Paulus en Silas. God is erbij en dan komt alles goed. Alles trilt zo hard, dat het slot van de deur afgaat. De deur gaat open. Paulus is niet meer gevangen. Ze kunnen nu hard weglopen. Doen ze dat? Nee. Hij zegt: "we hebben niks verkeerd gedaan, dus hoeven we ook niet hard weg te lopen." Daar komt de bewaker aan. Die is zo bang. Hij moet ervoor zorgen, dat er niemand wegloupt. En dan ziet hij, dat alle deuren open staan. O, ze zijn vast allemaal weggelopen. Dan wordt hij zo bang, want dan krijgt hij straf. Hij wil hard weglopen. Dan roept Paulus. "Loop niet weg. We zijn er allemaal nog!" Daar snapt de bewaker niks van, maar dan vertelt Paulus hem alles over God, van alle mensen houdt en over samen delen. Dan vraagt de bewaker: "houdt God ook van mij?" Wat denk je? Natuurlijk, God houdt van alle mensen. De bewaker wordt daar is zo blij van, dat hij Paulus uit de gevangenis haalt en dat hij vraagt of hij ook mee mag doen met het verhaal van God. Paulus heeft hem geholpen met samen delen en nu wil hij ook

meehelpen.

Het ging eerst verkeerd, maar het gaat toch steeds weer goed, want God is erbij. En dan hoef je niet bang te zijn en ook niet hard weg te lopen.

* Na de vertelling

Je zou kunnen uitbeelden hoe het is om gevangen te zitten en daarna bevrijd te worden. Eerst zelf voor doen wat de bedoeling is. Een hokje maken met stoelen, daar zelf in te gaan zitten en vervolgens het geheel met stoelen en tafels enz. dicht te bouwen. Even stilstaan bij hoe dat voelt. Vervolgens de vraag hoe je bevrijd kunt worden. Alle dingen die in de weg staan moeten aan de kant, maar het begint al als je contact kunt maken. Even vragen hoe het ermee is en zeggen, dat je eraan komt. Misschien zijn er liefhebbers voor dezelfde ervaring.

Vervolgens kun je hetzelfde doen zonder zichtbare obstakels: je gaat in een hoekje zitten ver van de groep en zegt, dat je je eenzaam voelt omdat niemand om je geeft. Dat je je net zo voelt als iemand in de gevangenis: niemand om je heen om contact te maken. Hoe kan daar wat mee gebeuren. Misschien lost het zich vanzelf op, doordat iemand naar je toe komt. Dat voelt meteen al wat beter. Enzovoort.

Dit kun je ook samen uitbeelden. Eerst iemand in een hoekje. Dan een voor een elkaar de hand geven een lange ketting maken. Samen steeds luider zingen.

Zo kun je ook stilstaan bij mensen die het moeilijk hebben: helpt het al een beetje als je aan hen denkt? Je kunt ook voor ze bidden, of een kaarsje aansteken, maar je kunt ook een kaart sturen of een bloemetje brengen.

Wat je ook kunt doen is op een groot vel papier een tekening maken. Eerst iemand in zijn eentje in de hoek, misschien wel in een hok (gevangenis). Dan een hele ketting van poppetjes die elkaar bij de hand vastpakken. Eventueel namen erin zetten.

Dat gevoel is belangrijk: ook als je in je eentje bent, hoef je niet bang te zijn: God is erbij!